Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

Dante: ***INFERNUL, Cîntul XXXIII*** - imagini



(ALBERTO MARTINI)

„...luă iar în mînă tidva cea scîrboasă /
şi-înfipse dinţii-într-însa, ca ogarul."
(v. 77,78)

„Un cuvânt rău îi face răi chiar şi pe cei buni, iar un cuvânt bun îi face buni chiar şi pe cei răi.” (avva Macarie)

„Odată, un frate de la Sketis a greşit. S-a întrunit adunarea bătrânilor şi l-au chemat şi pe avva Moise, dar el nu voia să vină. Preotul a trimis după el zicându-i: „*Vino, oamenii te aşteaptă*." El s-a sculat şi a venit, cărând în spate un coş găurit plin cu nisip. Uimiţi de apariţia lui, fraţii l-au întrebat: „*Ce înseamnă aceasta, părinte?*" Bătrânul le-a răspuns: „*Păcatele mele curg în spatele meu, eu nu le văd, dar vin astăzi ca să judec păcatele altuia"*. Auzind acestea, nu i-au mai spus nimic fratelui păcătos, ci i-au cerut iertare.”

(PATERIC)

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

LIVIU-FLORIAN JIANU

IMNURILE FĂȚĂRNICIEI

EDITURA CONTRAFORT, CRAIOVA
2010

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

RANA ÎN LUMINĂ

De m-aş uita în rănile adevărate,
aş vrea în burta mamei să fi mas,
căci rană-ți sunt, şi sângerez păcate,
şi cui îți sunt, şi-n rana ta, popas –

Şi umbrei mele, nu îi sunt stăpânul,
şi unde cade, n-am putere, n-am,
să-I țin Dumnezeirii Tale, spinul,
cu năruitul suflet, să-ți fiu ram –

De aş privi în rana de lumină,
aş vrea o veşnicie să fiu lut,
să nu cumva pe Tatăl să-l sărut,
pe rana Dumnezeului din tină –

Atunci sărut doar rana din icoană
şi neştiut, aş vrea să fiu pământ,
pe care picuri dragoste din rană
şi arde-n turmă, fără un cuvânt…

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

ICOANA SFINTEI PARASCHIVA

Icoană cu ochii de mare,
Pe mările tale colind,
Doar lacrimi, lumină de sare,
De lacrima ta mă tot prind …

Şi lacrima ta-i o colindă,
Surâsul amar o-mpăcare,
Cu lacrima, ciob în oglindă,
Ai inima bulgăr de sare …

Şi apa, şi valul, şi pleoapa,
Din clopotul ei se adapă,
Şi marea de lacrimi ți-e groapa,
Şi eu – lumânarea pe apă …

Se vede de sus o tăcere,
Şi-o linişte-n care se-aud
Cum cad picături de-nviere
Pe creştetul pruncilor crud…

Ciobită, tăiată, răbdată,
Lumină pe care am scris
Cu sânge pe-o candelă-fată,
Cu focul pe ochii de vis,

Când tu m-ai salvat, te-am ucis…

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

ATÂT S-A DAT

Atâta a fost dat. Doar cerul gol. Pământul
Pe care-ți calci în linişte cuvântul.
Copacii verzi. Şi râul limpede ca aerul în crengi.
Şi Ioan pe mal, înfăşurat în cergi
La mijloc.

Şi Ioan botează omul, sau chiar pe Dumnezeu l-a botezat?

Mulți zic că botezat a fost Iisus cu duhul sfânt, şi apă.
Că Fiul e-n Treime întru Duh, şi Tată,
Dar iconarul s-a gândit să pună-n loc
Un porumbel cu ghiocelul de lumină-n cioc:

Atâta a mai fost. O pasăre străluminând,
Înaltă.

Ioan nu a ridicat palate: pădurile i-au fost singurătate,
Mâncat-a miere de albine, doar, băut-a apă,
Şi limba lui striga: „Lăsați păcatul,
Veniți şi pocăiți-vă căci vine Altul.”
Atât a jinduit din lume Ioan, să ia: Păcatul.

Atât a fost. Doar cerul. Şi pământul gol pe cergi.
Copacii verzi. Şi râul limpede ca sufletul pe crengi.

Atât a fost: pământ imaculat.
Pădure sfântă, cer apropiat.
Şi apă.

Şi Domnul a venit şi a luat
Păcatul tuturor.

Atât
Din toată inima, în orice timp,
Atât i-am dat.

Atâta a fost dat.
Şi Ioan, prin cerul gol, atât s-a dat,
Trecea, în mâini cu capul retezat,

Motto:

,,…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”

Iisus Hristos

Printre copaci de sânge, îmbăiat,
Şi gura-i de țărână se surpa în gând şoptind:
,,Păcat !...”.

Motto:

„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”

Iisus Hristos

CUTIA MILEI

Să pui doar lacrimi în cutia milei.
Bănuți de toamnă, despletite flori -
În timp ce sângele, afară, pe comori
Se va negocia, la prețul zilei -

Să nu pui niciodată nici-un sfanț
Aici, lângă icoana afumată;
Lăsați măcar un Dumnezeu fără de plată,
Şi flori uşoare, neplătite-n pat, la danț -

Atunci e-atât de lină şi pustie
Biserica în care o bătrână
Mai vede-un rest la toată lumea vie,
Un rest de flori, ce-i tremură în mână...

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

MÂNGÂIE-NE, DOAMNE

Mângâie-ne, Doamne, Tu, cununa vieţii,
Sfinte, miluieşte-ne pe noi,
Vino şi ne unge zorii dimineţii
Cu Lumina vieţii de apoi –
…
Iartă-ne tot răul, dă-ne bunătate,
Bunule de suflete Păstor,
Tu eşti Viaţa care viaţă ne împarte,
Vindecă-ne rănile ce dor –
….
Bunule Părinte, Fiu al celor Sfinte,
Reazămă-ne crucea căpătâi,
Mila dă-ne nouă, suflet de Părinte,
Şi credinţa-n Tine, mai întâi –
…
Uite, Doamne, cina ce-a jertfit Lumina
Pentru lăcomia de arginţi,
Mielule pe cruce, n-ai ştiut ce-i vina,
Iartă-ne părinţii de părinţi –
…
Leagă-ne, Prea Sfinte, lacrima de minte,
Inima trezeşte-ne-o din somn,
Să îţi fim copiii, tu ne fii Părinte,
Şi iubirii, Blândul Nostru Domn –
…
Doamne, o minune, dă-ne, rugăciunea
Şi răbdarea-n numele Tău Sfânt,
Inima cea frântă să îţi bea minunea
Fapta să-ţi aducă la Cuvânt –
…
Doamne Prea Puternic, suflete cucernic,
Ţine-ne ispitele în frâu,
Paşii de Lumină să-Ţi urmăm, şi Sfetnic
Veşnic fii în fiii tăi de grâu –
…
Doamne, ne învaţă, să-ţi urmăm povaţa,
Scaldă-ne în Sfântul Tău Botez,
Dragostea şi mila, Calea Ta şi Viaţa

Motto:

„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”

Iisus Hristos

Să ne fie dragoste şi crez.
…
Îţi cântăm Lumina ce ne spală vina,
Bunule şi Sfânt Mântuitor,
Mângâie-ne, Doamne, când ne doare tina,
Şi ne e de Tine-atât de dor
…
Suflete, slăveşte, Domnul se găteşte
Să îţi vină-acum în ajutor,
Suflete măreşte şi pe româneşte,
Sfinţii care vin din viitor.
…
Suflete, primeşte Domnul Tău, cereşte,
Bea din cupa lacrimilor lui,
Rugăciunea-ţi fie pâine, vin şi creşte
Slava Tatălui şi Fiului.
…
Fraţilor, din Tată, noi venim în tată,
Şi plecăm la Domnul într-un gând,
Să –şi înfeşe turma, pe Lumină, roată
Să-i mângâie sufletul plăpând.
…
Fraţilor, să plângem, lacrima cântare
Fie Dumnezeului de Sus,
Slabi de suntem, Doamne, lacrima-nchinare
Fie-Ţi, Dumnezeule Iisus !

Motto:

„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”

Iisus Hristos

NU MĂ CREDE

Nu mă crede, Doamne, când mă închin
Când cerşesc mila Ta,
Din fățărnicia mea de creştin
Numai lacrima mă va răscumpăra –

Rugăciunile mele de bine pot ține
Freamătul cărnii mele în frâu?
Numai Tu ai puterea de-a plânge odată cu mine,
Cerne-mă ca pe grâu!

Din sâmburele meu de păcat îmi arată
Calea spre mântuirea deşertăciunii ce sunt,
Sufletul meu răzvrătit când Te cheamă, Te caută,
Atinge-l! Dăruieşte-i răbdarea credinței, curată –
Învață-l să bată – precum în cer – aici, pe pământ!
Înainte de primul cuvânt,
Cu fiecare suflare
Şi dincolo de mormânt,
Al Tău este, Doamne!

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…"
Iisus Hristos

ȚIE MĂ ROG

Ție mă rog pentru fiecare mişcare a mâinii,
Pentru puterea de-a pune pas lângă pas.
Calda bătaie şi sfânta răbdare a pâinii
Inimii mele, inimii Tale le las –

Du-mă, Doamne-n chilie de timp tăinută,
Unde vei bate în mine cu toacă de lemn,
Domn al iubirii şi lacrimii nerostită,
Şi întru rostire, pecetea primului semn –

Căile Tale, care la tine vin toate, se cern,
Neurgisite, nevinovate şi mute,
Ca o copaie de stele născute şi nevăzute,
Ninge-vor dulce peste oraşele şi satele lumii, etern –

Ție mă rog pentru fiecare mişcare a mâinii,
Pentru puterea de-a fi slab în putere,
Şi-n slăbiciune, fagurul Tău de miere
Astăzi – durere, mâine-nviere – a pâinii.

Şi-nchide-mi ochii setoşi să Te vadă în noapte
Când îngerii toți se vor naşte din vise, în somn,
O lumânare arzând în livada-ntre merele coapte –
Lângă desculțe, urmele Tale de ceară, şi Domn…

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

PE TINE TE-AU UITAT?

Învăţătorule, pe Tine te-au uitat?
Aşa nevinovat, aşa curat,
Înapoindu-I Tatălui puterea toată,
Ca o ispită, pururi lepădată?

Sărmană cruce, ce ne mai spui azi?
Învaţă, suflete al meu, căzând,
Numele Domnului în minte să îl lauzi,
Atât cât între tâmple-ţi mai încape-un gând!

Şi din Golgota noastră de păcat
Să-Ţi mulţumim că Fiul răstignit
A suferit cât nici-un vinovat
În veci nu va avea de suferit!

Până când Domnu-ţi va culege somnul,
Slăveşte, suflete al meu, pe Domnul…

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

DE ZIUA TA

De ziua ta, copilul meu
Aş vrea
Să ai în viață
Nu bogăție şi palate
Îl rog pe bunul Dumnezeu să-ți dea
Atât cât să împarți cu alți copii care nu au,
Familie,
Casă,
Limbă,
Straie,
Muncă,
Sănătate –

Să nu fii singur niciodată!
Să-l cauți mereu
În cel mai slab ca tine
Mai bătrân,
Mai prizonier unui păcat păgân,
Mai însetat,
Mai chinuit de foame şi furat,
Să-l cauți pe bunul Dumnezeu uitat!
Să-l cauți în prundul unui sat,
Să-l cauți în spicul ‘nalt de grâu,
Să-l cauți în apa de pârâu,
În suferința unui învățat,
Să-l cauți în răul cel iertat,
În mine, care nu am să mai fiu!
Şi când vei fi lovit mai rău şi ispitit,
Când numai El, din lumea-ntreagă îți va mai rămâne de iubit,
Să ştii că e aproape! L-ai găsit!

Atunci să-i pui
Sufletul tău lângă chilia lui,
Şi să îi spui
Când iei
Împărtăşania albilor Lui miei:

„Ai grijă, Doamne, de copiii mei!”

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

NUMELE CEL MAI FRUMOS DE PE LUME

Marea m-a întrebat: ,,Trecătorule, spune,
Nu este <<Marea>> numele cel mai frumos
De pe lume?
Cu valurile mele te-am mângâiat,
Nisipul meu ți-a sărutat tălpile,
Nu este numele meu o minune?”

Munții m-au întrebat: ,,Călătorule, spune,
Nu este <<Muntele>> numele cel mai frumos
De pe lume?
Cărările mele te-au mângâiat,
Pădurile mele te-au legănat,
Nu este numele meu o minune?”

Toamna m-a întrebat: ,,Drumețule, spune,
Nu este <<Toamna>> numele cel mai frumos
De pe lume?
Frunzele mele privirea ți-au îmbrăcat,
Roadele mele gustul ți-au bucurat,
Nu este numele meu o minune?”

Oamenii m-au întrebat: ,,Poetule, spune,
Nu este <<Omul>> numele cel mai frumos
De pe lume?
Cu mâinile noastre fermecate
Ți-am împlinit visele toate,
Nu este numele <<Om>> o minune?”

,,Frumoase sunt numele voastre”, le-am spus,
,,Dar numele cel mai frumos de pe lume
Este Iisus.
Dumnezeire vie,
El ne dă viață în veşnicie.
Toate numele voastre sunt crini
Pe crucea Lui de lumină
Şi cununa-i de spini…
Frumoase sunt numele voastre, le-am spus,
Dar numele cel mai frumos de pe lume
Este Iisus… “

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

O VIAȚĂ DE OM

Doamne, am spus, dăruieşte-mi mie
Întreaga fericire pe care pot să o simt!
Şi am auzit din ceruri un dulce alint:
„Vino cu mine, o viață de om, prin pustie!”

Doamne, am spus, umple-mă de bogăție,
Dăruieşte-mi puterea întregului univers!
Şi din ceruri a picurat, peste mine, un vers:
„Vino cu mine, o viață de om, prin pustie!”

Doamne, am spus, dă-mi glorie-n vecie,
Umple de tril duhul meu omenesc!
Şi o frunza de jar mi-a şoptit din zăvoiul ceresc:
„Vino cu mine, o viață de om, prin pustie!”

10 august 2006
Saturn, Mangalia

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

CĂRAREA DARULUI

Căzuse greu bolnav bătrânul Avvă;
Şi-un ucenic de-al său, dintre cei dragi,
Din cei ce se socot pe sine pleavă,
I-a adunat un coşuleț cu fragi.

Venind cu ele lângă rogojină,
Bătrânul îi zâmbi cu duioşie:
„Îți mulțumesc, dar nu mi le da mie!
E alt bătrân, mult mai bolnav ca mine,
Ce mult s-ar bucura un dar să-i vină!
Grăbeşte-te, şi du-i-le-n pustie!”

Se duse ucenicul. Dar din tină,
Acel bătrân i-a spus cu veselie:
„Îți mulțumesc, dar nu mi le da mie!
E alt bătrân, mult mai bolnav ca mine,
Ce mult s-ar bucura un dar să-i vină!
Grăbeşte-te, şi du-i-le-n pustie!”

Şi rând pe rând, nici-un bolnav părinte
Din fragi n-a vrut să guste. A trimis
Pe ucenic, la alți bolnavi, cuminte,
Să-i bucure cu fragii unui vis.

Se-ntoarse ucenicul la părinte,
Şi-i spuse că-n pustie, toți doresc
Să guste alții, darul lor ceresc;
Şi Avva a dat slavă celor sfinte,
Căci Raiul se făcuse pământesc…

12 august 2006
Saturn, Mangalia

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

POARTA

Ce bine, Doamne, că din toată lumea
Tu numai, niciodată, nu răspunzi,
Că nu-Ți deschizi nici taina, nici minunea,
Ci eşti lumina-n care Te afunzi –

Aş vrea să-Ți scriu ades, dar niciodată
Un semn de recunoaştere, să-mi dai,
Eu să tot bat la poarta încuiată,
Tu să nu fii, chiar de Te-ating pe strai –

Şi uite-aşa, să nici nu ştiu când somnul
De veci, bătând la Tine-n poartă, mă va prinde,
Să intru-un tindă, împăcat, la Domnul,
Ținându-mi sufletul în palmele-aburinde -

Şi să Te pipăi doar atunci, din tină,
Şi-o veşnicie arde-voi aşa,
Bătând mereu la poarta de lumină,
Doar vei deschide poarta,

Altora...

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

PIATRA

(sau viața Sfântului Antonie cel Mare)

a fost odată o piatră care a învățat multe despre pietre.
Verbul *to be*, verbul *bâti*, verbul ê*tre*.
Şi a ajuns atât de rece
Încât toate pietrele care o cunoşteau
Se gândeau, fără de voia lor:
„Oare care dintre noi
O va ajunge, şi-o va întrece?”

Pietrei filozofale i se cerea sfatul
Şi datul
În orice împrejurare:
Cu fiecare sfat,
Greutatea ei creştea,
Precum umbra ei,
Tot mai mare.

Şi împăratul pietrelor, crescând,
O umplea cu piatră, golind-o de gând.

Piatra a ridicat ochii spre cer
Şi a plâns, cum numai pietrele ştiu
Să se lepede de mister.

A coborât la piatră o piatră de mică
Şi i-a spus: „du-te-n pustiu, fă-te mică.
Deşert este şi înainte, şi înapoi,
Asta o ştim numai noi,
Pietrele de noroi.
Şi totuşi, avem datoria,
Față de Dumnezeul stanelor de piatră,
Să stăm de vorba cu El
În pustiul limbii de piatră.”

Şi piatra lăsă tot
Şi a plecat
Foarte liber
Şi foarte curat.

Motto:

„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”

Iisus Hristos

Ajungând în pustiu,
S-a rugat, cum numai pietrele ştiu.
Şi Dumnezeul pietrelor s-a îndurat de ea
Şi i-a arătat paradisul.

Piatra a încremenit în inima ei
Şi a oftat: „dacă el este ca nisipul
În univers,
Cum va ajunge la Tine, Doamne,
Piatra mea, cea atât de grea
Şi atât de goală la înțeles?”
„Atâta rană
Am pus în tine, piatră filozofală,
Că tot paradisul
De vei voi, nu o să-ți tulbure visul.
Şi atâta dragoste este în tine,
Că toate Mările
De te vor bate
Nu te vor smulge de lângă mine.”

Tăcu piatra.
Odată, târziu,
Când dragostea nu i se mai părea în pustiu,
A ridicat iar oul spre cer, şi a întrebat:
„Dumnezeu al pietrelor,
Cine te iubeşte mai mult decât piatra mea de asfalt?”
„Du-te la Alexandria, cu gândul, piatră filozofală,”
I-a răspuns cerul:
„prima piatră care o să-ți vină în minte
Stă la mine în poală.”

Plecă piatra.
Îi ieşi în gând o piatră de cretă
Care lipea pietrelor de rând
Blacheuri pe etichetă.
„Asta?” „Asta.” „Dar ce face ea?”
„Nimic. Toată ziua. Serveşte alte pietre.
Şi seara spune: <<Sunt cea mai ticăloasă piatră de pe pământ.
Nu fac nimic toată ziua.
Iartă-mă, Dumnezeu al pietrelor,
Şi fă-mă pământ.>>”

17 ianuarie 2001

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

FLORI DE TOAMNĂ

Îmbrobodea cu florile de toamnă
Icoana unui Tată lângă Fiu
O servitoare căreia-i spun “doamnă”,
Căci doamnele sunt flori într-un pustiu –

Şi a ajuns la Sfânta Paraschiva,
Dar chipul din icoană i-a şoptit:
„Tu eşti, femeie, pururi milostiva!
De ce pui flori la nimeni pe pământ?”

Şi a plecat sau nu femeia-n lume,
Să dăruiasca flori, doar flori, la doamne,
Şi doamnele, zâmbind atât de calme,
Şi le prindeau, buchete dulci, de nume...

Motto:

„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”

Iisus Hristos

BRAZI

Brazi!
Şi copilul se risipise în guguştiuci
Cânta pentru cel mai frumos avort de pe lume
Dimineţile erau aşa de pline de el
Încât vara ştia
Când va bate la uşă umbra lui
Cu capul în mână

Brazi!
Şi cocoşul ciugulea ochii copilului meu.
Şi cânta atât de sătul, că oraşul întreg
Venea cu sacoşele să culeagă resturile de la ospăţ.
Pentru un kil de carne,
Venea oraşul întreg.

Brazi!
Şi rândunicile printre ramuri erau mâinile copilului meu.
Tată, vino la joacă şi cântă-mi un cântec de mort,
Brazi,
În ceruri, doar eu,
Îţi cânt, copile,
Şi tu arunci în mine cu bezelele tale
Din Nord.

Motto:

„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”

Iisus Hristos

VATRA

De-aş mai avea putere să ar, şi dulci semințe
Să semăn în pământul atât de însetat,
Să mă înham la jugul nevolnici-mi credințe,
Şi burgurile lumii să le preschimb în sat –

Să ar desculț prin glodul sălbatic, fără haine,
Şi sfârcul de lumină să-mi fie o tunică,
Îngenucheat pe coarne, în fața Sfintei Taine,
Să mă-ncovoi sub roua de dragoste, şi frică –

De-aş mai avea putere să duc apoi la moară
Grăunțele smerite, cu sufletul zdrobit,
În loc de zloți, morarul, cu sufletu-mi, să-mi ceară
Credința, ca pe-o rană deschisă, de cuțit –

De-aş mai avea putere să pun apoi făina
În blidele în care pădurile mai cresc,
Şi-n loc de pâine, țestul să-mi dea să gust lumina,
Să dărui toată holda cătunului ceresc –

Şi îngerii de-acolo să fie ei, țăranii,
Şezând lângă ştergare, tot aşteptând, de sus,
Semințele luminii să-ntoarcă-n brazdă anii
Venirii-n sat, la vatră, a Domnului Iisus...

22 august 2006

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

CÂND MĂ VEI ÎNVĂȚA

Când te voi învăța pe dinafară,
Voi fi cel mai cuminte ucenic din clasă.
Din inimă, voi sta de vorbă iară,
La inimă, cu iarba de acasă –

Privindu-te cum te apleci şi sameni
În grâul minții, alba ta comoară,
Nu voi mai şti, între atâția oameni,
Unde voi fi, ce sită mă strecoară,

Ce mâini mă leagănă, mă spală în copaie,
Ce lacrimă mă plânge când sunt rău,
Ce taine mă călesc şi mă îndoaie,
Cu inima visând spre cuibul tău.

Şi iar voi colinda poieni cu fluturi,
Voi fi pădurilor vioară şi arcuş,
Privindu-te pe lume cum te scuturi
În aripile unui cărăbuş –

Voi asculta cum vin la mine îngeri
Cu tălpile rănite de arici.
De vei fi trist, în mine ai să sângeri!
De vei fi mare, vom rămâne mici –

Voi vinde amintiri la colț de stradă –
Puțini vor întreba unde m-am dus –
Eu tot aici voi fi, lăsând să cadă
Lumini din haina-ți, Domnule Iisus…

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

IUBITĂ, TOAMNĂ

(de ţiţei şi apă)

Iubită, toamnă, de ce muşc din tine
Ca dintr-un fruct al Raiului, oprit,
De bogăţia ta de roade sunt orbit,
Şi nu mai pot alege rău, de bine?

De ce ar trebui doar să contemplu
Oceanul galben al rodirii tale,
Ştiind că toate roadele sunt goale
De nu se coc, cu post şi har, în templu?

De ce-al tău dar s-ar cuveni să-l dărui,
Aşa cum însăţi tu, te dăruieşti,
Să îţi împart prinosul fiecărui
Risipitor, ce-mi bate în fereşti?

Şi-n frunzele-ţi căzând, să văd pustiul
Pe care eu, în locul tău, îl pun,
Făcând din tine, fruct oprit, târziul
De actual blestem, al Celui Bun?...

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

CARTEA VIEȚII PĂRINȚILOR

„un anume sfânt a murit şi este dus la ceruri de către îngerul său păzitor…acesta îi arată frumuseţile raiului şi fericiţii săi cetăţeni. În mijlocul raiului strălucea minunat un mare palat de aur. Intrând în el, văzu că era aşa de mare acesta încât nu îţi ajungeau 500 de ani mergând într-o direcţie sau alta, şi era plin ochi de cărţi de aur. Nedumerit, îşi întrebă îngerul: „ce sunt acestea de aici, ce e scris în atâtea cărţi? *Îngerul, candid, îi răspunde:* „Istoria lumilor care au fost!” *(Cleopa Ilie)*
„*Binele nu este bine, dacă nu se face bine” (Cleopa Ilie)*
„*Omenirea consumă în fiecare zi 74 de milioane de barili de petrol.”(presă)*

Citind prin cartea vieţii, părinţii, ca pe file,
Să nu disperi cu zile, şi nici să nu te-aştepţi
Să îţi fi fost părinţii, cum ne ştiai, copile,
Nici buni, frumoşi, şi harnici, nici înţelepţi, nici drepţi.

Dacă aveau serviciu, aveau pe lume Raiul,
Cu care să-ţi adune câte ceva din vise,
Din bruma de salariu, îşi împărţeau tot traiul,
Nu între sfinţi şi îngeri, ci între ei, şi tine.

A fost cândva o vreme când nu ştiau păcatul,
Şi fără să-l cunoască, au tot bifat păcate,
Şi-au împărţit păcate la unul, şi la altul,
Şi s-au hrănit cu ele, cu toţi, pe săturate.

Au auzit de Domnul, aşa, din întâmplare.
Au spus vreo rugăciune, aşa, printr-o minune,
Ştiau doar că se roagă de viaţa durea tare,
Şi munca ţinea locul de Domn, şi rugăciune.

Şi-au învăţat de toate, şi au uitat de toate.
Cu cât erau mai vârstnici, cu-atât erai mai mic,
Cu cât pierdeau vedere, puteri şi sănătate,
Cu-atât ştiau că-ţi lasă Pământul mai calic.

Cu cât strângeau din dânşii, cu-atât mai mult afară,
Se consumau resurse: ţiţei, ocean, pământ.
Şi mai presus de toate, simţeau ca o povară
Blestemul că pe lume nimic nu mai e sfânt.

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

Citeau doar, câte unul, vreo pildă din proloage,
Şi-o tipăreau chiar, toamna, pe frunzele căzând,
Şi printre-atâtea cazne şi amintiri oloage
Spuneau: „Doamne-Iisuse, ajută-ne!”, în gând –

Erau creştini pe lumea atee, de fațadă,
Căci n-au făcut pe lume un bine, doar, creştin,
Şi ți-ar fi spus, copile, câte ştiau să vadă,
Dar le era prea milă să-ți dea să bei – venin –

Căci bucuria vieții de-a fi creştin - e-amară –
Ca lemnul crucii sfinte, suportă-atât de greu
Să vadă tot Pământul furat, şi de ocară,
Şi răstignit pe cruce, ca bunul Dumnezeu –

Cât au fost mici, copile, părinții-au fost ca tine,
Prea-ştiutori la toate, puternici, şi rapaci–
Când au fost mari, copiii voiau pe lume bine,
Din ce în ce mai bine, şi le spuneau doar: „Taci!”

Citind în cartea vieții, părinții, ca pe file,
Să îți aduci aminte, c-ai fost şi tu copil,
Şi dacă-ai fost părinte, să nu-i blestemi pe zile,
Au vrut să-ți facă “bine”, dar nu a fost creştin…

13 septembrie 2006
(zi de salariu)

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

FLOARE DE RECUNOŞTINȚĂ

În prima zi de şcoală, un levit
Stătea-n altar, şi se uita pe stradă
Cum trec spre casă, cu un zâmbet fericit
Frumoase profesoare, trec în grabă –

Şi-aveau în brațe flori, atâtea flori,
Că păreau ele flori, într-o livadă,
Ningea cu flori pe fața lor, din nori,
Şi preotul, pierdut, stătea să vadă –

Şi aştepta să intre-n Casa lui
O profesoară numai, cu o floare
S-o pună la icoana Domnului
Şi a Măicuței Lui, Apărătoare –

Dar n-a intrat; treceau tot mai grăbit
Spre casa lor, frumoase profesoare
Şi din prinosul lor, nu s-a găsit
Pentru Iisus, şi Maica lui, o floare –

Aşa am desluşit de ce ne cresc
Atâtea flori sălbatice în casă,
Că toate vin din leagănul ceresc,
Şi-nvață doar să nu mai mulțumească.

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

ICOANA

din istoria Bisericii Madona Dudu, Craiova

Şi cerul a scăpat icoana-n crengi.
Pesemne-acolo s-a rugat o mamă,
Un păcătos de seamă şi-a dat seamă,
Sau s-a născut un prunc sărman pe cergi –

Şi un păstor găsi în crengi icoana,
Şi a vândut-o unui negustor,
Căci toți ne vindem dragostea şi rana,
Şi le iubim din banii tuturor –

Dar tot venea la loc, în crengi, icoana,
Se întorcea aşa cum s-a născut,
Cu ieslele, cu pruncul şi cu mama,
Şi lumea o vindea de la-nceput –

Şi toți vedeau că dânsa se întoarce,
Că nu e chip o dragoste să vinzi,
Că mama şi cu pruncul au ca pace
Aceeaşi libertate de arginți,

Şi-au ridicat Biserică, să aibă
Întreaga lume-n dânsa adăpost,
Să nu mai plouă peste mame oarbe,
Nici peste prunci născuți fără de rost –

Şi-ți spun, Marie, să nu dormi, sărmană,
Şi-ți spun, Iisuse, turma să-ți aduni,
Că lumea toată parcă e o rană
Ce vinde şi răscumpără minuni –

Şi nu mai este loc de nevânzare...
Şi-atunci din toată Lumea, Vă rugăm
Să faceți o Biserică în care
De prețul mamelor cu pruncul - să uitam...

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

IOV

pe cerşetorul Iov îl văd, boem,
cu trupul împărțit ca o pomană
fără picioare, fără glas, un ghem
de carne vie, sau un bulz de rană

şi numai mâini şi trunchi şi cap şi gât
ureche surdă, gura mută peşte
şi ochii seci şi-n miezul de urât
rosteşte-n gând doar: Doamne, miluieşte.

se roagă trist pe dale de faianță,
scriind pe piatră clipul de speranță

şi-ngenuncheat în matca lui de sânge
nu cere, ci se roagă. Şi ne plânge.

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

ÎN LIVADA CU MERI

în livada cu meri, ceruite-n tăceri,
poame roşii duceau dorul ierbii în ramuri.
odihnea sub un nuc umbra zilei de ieri,
chipul mamei săpa o icoană în geamuri.

peste cale, un bici trezea rar licurici.
în umbrar de arini mâna nopţii întinsă
cobora cu arici şi-ndemna din arnici
care grele cu fân, prin lumina cea ninsă.

goale, stelele beau din izvoare de var,
florile-şi culegeau umbrele despletite,
ochiul nopţii torcea, răsfirând din cuibar,
o năframă de vânt peste noatini şi vite.

poate-o pasăre grea ne lua sub aripe,
poate râul întors se pierdea în izvoare;
poate-o turmă de oi număra călătoare
timpul meu amorţind în ninsoarea de clipe.

ca un fulg de dorinţi îi visam pe părinţi,
cu opaiţul aprins odihnind pe o masă.
era cald în Ardeal, ardeau îngeri cuminţi
în obraji, alergând peste dealuri, spre casă.

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

RUGĂCIUNE

frumos țese zăpada cu fluturi, frumos,
peste țara uitată;
peste Argeş, pe Mureş, pe Olt şi pe Jiuri în jos
o icoană curată.

ninge des, ninge lung, ca un zâmbet de prunci,
eu mă rog în română,
pentru casă şi nor, pentru dor, pentru vise şi munci,
să le am la-ndemână

dă-ne, Doamne, puțin, dar răbdare mai mult,
cruță-Ți trupul de pâine,
dă-mi puterea să văd, să Te simt , să mă rog şi s-ascult
îndoiala de mâine.

să-Ți săpăm peste Jiuri şi Olt, peste Argeş în jos,
o icoană de ape,
şi amiezii prinos, să ne ningă duios, dor de țara de os

duhul Tău peste pleoape -

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

LOCUL INIMII

lui Vasile Voiculescu

Locul inimii mele nu mi-l spune: nu-l ştiu,
Poate bate în inima ta,
Poate nu ştii nici tu - undeva, unde va
plânge inima ta în amurgul târziu -

Locul inimii noastre nu-l ştim - nu-l simțim,
Poate locul demult e-nchiriat sau vacant,
Bate-n sufletul frânt toaca lui de neant,
E un ultim mormânt, şi e țipătul prim

Poate l-am închinat unui rang, unui cont,
Poate că ne-a cerut pâine-n loc de război,
Poate nevinovat ne-a adus un afront,
Poate ne-am părăsit, ignorându-l, pe noi

Locul inimii mele nu mi-l spune: e greu
Să trăieşti doar cu inima ta,
Poate-al tău e în mine, şi în tine - al meu…
Locul inimii mele e în alții, mereu-
Şi al lumii, în inima mea…

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

MÂINILE CELE MAI FRUMOASE DE PE LUME

basm dedicat părintelui Ilarion Felea

A fost odată un sobor de înțelepți,
Ce se ştiau prea dăruiți de Dumnezeu, şi foarte drepți.
Ei cunoşteau mai mult decât se poate spune,
Şi-aveau în minte, şi în suflet, şi-n salariile lor,o, ce minune!,
Cele mai multe cifre zero de pe lume.

Din bunătatea lor, ca nişte înțelepți care erau,
În cel mai mare lux se îmbrăcau.
Şi fiecare-avea nu doar o vilă cu piscină, ci, de s-ar putea, zeci, sute,
La mare, în pustie, dealuri, plaje, dormitoare, sau planetele private de la munte –

Ca să se plimbe şi din mintea lor să scapere lumini
Aveau la scară, fiecare, cele mai vestite mărci de avioane, iahturi, carduri,
Mega-înțelept calculatoare călătoare, celulare şi maşini.
În companii prospere erau membrii de onoare,
Şi nu avea înțelepciunea lor în univers, hotare…

Într-o prea fericită zi, s-au adunat la sfat,
Şi unul dintre ei a întrebat:
„Părinți prea înțelepți, nu îmi dă pace de mai multă vreme o-ntrebare:
Care să fie cele mai frumoase mâini care trăiesc sub soare?”

„Ce simplu!” Au râs înțeleptii toți pe săturate.
„Cele mai frumoase mâini din lume nu sunt doar curate:
Sunt mângâiate cu săpunuri scumpe şi-alifii,
Manichiurate cu soluții sidefii –
Pilite, îngrijite, stau în puf,
Şi nu cunosc nici frigul de pe lume, nici strădanie, nici cel mai mic bănuț
Din univers ca milă,nici zăduf…”

„Atunci, sfinți înțelepți, ce-ar fi să facem un concurs, un prea-cucernic bal,
Să premiem aceste mâini care pe lume n-au egal?”

Îndată, vestitori şi olăcari,

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

Şi din mass-media, cei mai sclipitori prezentatori şi cei mai straşnici lăutari,
Strigat-au hotărârea înţelepţilor cei mari:
Şi dame, şi bărbaţi din ţări îndepărtate
Venit-au la palat, cu mâinile prea-cuvios manichiurate, parfumate,
S-aleagă înţeleptii tainicelor case,
Din lume, cele mai neprihănite mâini, şi mai frumoase…

Venit-au cu inele de-aur, de argint, şi pietre scumpe,
De înţelepte premii şi ovaţii, cu zerouri multe, să se umple…

Dar s-a-ntâmplat, prin nu se ştie care socoteală,
Să dea prea bunul Dumnezeu în toată strălucirea lor o biată boală…
Şi juriul înţelept căzu la pat, şi în zadar striga:
„Vai, cine-mi dă şi mie un pahar cu apă,
Cine-mi dă un hap,
Că nu mă pot scula!?”

Zadarnic toţi strigau după o mână de-ajutor,
Căci toate mâinile-ngrijite şi sulemenite se temeau să îi ajute
Să nu ia
Din barba lor
Vreun terorist microb molipsitor…

Sau, şi mai rău
Să nu se murdărească,
Să-şi piardă lacul, puful, egoismul şi parfumul,
Cu vreo îngrozitoare mostră de sudoare, mai lumească…

Şi în cumplita pacoste şi frică,
Veni trecând încet
Pe lângă patul fiecărui înţelept,
O biată bătrânică.
Cu mâinile-i zbârcite şi tremurătoare,
Le-aduse câte un pahar cu apă, pentru marea fierbinţeală,
Câte un medicament,
Un pansament,
O vorbă bună şi o alinare…
Ba, le mai duse prea puternicilor înţelepţi şi câte-o biată oală…

„Vai, bine-a fost!”
Au exclamat toţi înţelepţii
(care aveau pe lume, în zerouri, cel mai mare preţ de cost)

Motto:

„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”

Iisus Hristos

„Aceste mâini care ne-au ajutat sunt parcă cele mai frumoase de pe lume!”

„Aşa e!”
Zis-au toți.
„Aceste mâini care ajută binele dumnezeiesc sunt cele mai frumoase mâini din lume!
Ia spune, bătrânico, ai un nume?”

Dar ea plecase.

Şi înțelepții mult s-au bucurat
Şi s-au bătut şi s-au certat
Căruia dintre ei i se cuvine premiul pentru mâinile din lume
cele mai frumoase…

Şi se mai ceartă şi se bat şi-acum
Căci din înțelepciunea lor se trag
Cele mai păcătoase, travestite în trupeşti minuni, iar nicidecum
dumnezeieşti, foloase…

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

BUCURĂ-TE…

…

Bucură-te, urzeală a gândurilor de lumină,
Bucură-te, pridvor de izvoare şoptite,
Bucură-te, pădure creştină,
Bucură-te, cer cu genele ceruite,

Bucură-te, aripi ale celui neputincios,
Bucură-te, pâinea celui strivit în tină,
Bucură-te, omăt de frumos
Peste universala lepădare şi vină –

Bucură-te, milostiv baobab,
Bucură-te, degetar de sihaştri,
Bucură-te, ochi de credință ai celui slab,
Bucură-te, liturghie de aştri –

Bucură-te, cucernicie de fragi,
Bucură-te, păiuş de răbdare,
Bucură-te, lumina celor mai dragi
Suflete frământătoare –

Bucură-te, pirostrie de taine,
Bucură-te, candelabru de heruvimi,
Bucură-te, cea care împarți la străini
Bogăție fără pâine şi haine –

Bucură-te, sânge ce se dăruieşte,
Bucură-te, haină ce-acoperă golătate,
Bucură-te, foc ce liturghiseşte
Numele Tău, Doamne Sfinte, în toate –

Bucură-te, Grabnică Ajutătoare a Celor Îngenuncheate!

…

Bucură-te, prag al casei părinteşti,
Bucură-te, mărgăritar al luminii,
Bucură-te, liturghier de poveşti
Care cerne virtutea de rana ruşinii –

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

Bucură-te, lacrimă sfântă de mamă,
Bucură-te, leagăn de bucurie,
Bucură-te, fericire fără durere şi teamă,
Bucură-te, sfânta lui Dumnezeu omenie –

Bucură-te, prea cucernică armonie !

…..

Bucură-te, nufăr de luceferi pe mare,
Bucură-te, far al celor împovărați,
Bucură-te, mângâietoare acoperitoare
De smerite femei şi cucernici bărbați –

Bucură-te, tresărire de păpădie,
Bucură-te, tril îngeresc,
Bucură-te, Măicuță de iasomie
A celor care se roagă pentru Binele Dumnezeiesc!

Bucură-te, scorbură minunată,
Bucură-te, rai de păstori,
Bucură-te, Măicuță curată,
Zămislită de Domnul din două liturghice flori –

Bucură-te, lacră de lacrimi,
Bucură-te, fântână neîncepută,
Bucură-te, apărătoare de patimi,
Inimă sfântă de mamă care cu sufletul ei ne sărută!

Bucură-te, inima ierbii,
Bucură-te, rouă duioasă şi pură,
Bucură-te, cer din care beau cerbii,
Bucură-te, cuminecatură!

…

Bucură-te, mişcătoare a zadelor,
Bucură-te, feciorelnic răsad,
Bucură-te, Măicuță Apărătoare a tuturor plămadelor,
Bucură-te, cetină ceruită de brad!

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

Bucură-te, Măicuță care porți în pântece Universul,
Bucură-te, floare țesută pe cer,
Bucură-te, cea mai odihnitoare decât versul
Talăngilor de fapte ale turmelor sfinților dintru Adevăr –

Bucură-te, stână Dumnezeiască,
Bucură-te, strungă prin care sufletul nostru vine
Să se curățească şi înduhovnicească,
Bucură-te, stupină creştină a sufletelor de albine -

Bucură-te, limonariu în floare,
Bucură-te, cea desculță intrând la Domnul în naos,
Bucură-te, minunată cărare
Care ne descoperă Raiul, din haos –

Bucură-te, acatist de argint
În care dorm pruncii lumii, de odinioară,
Bucură-te, filocalic alint
Care prin sufletul pruncilor, cu dragoste, ară –

Bucură-te, Măicuță Marie, pururea Fecioară!

Bucură-te, altar de otavă,
Bucură-te, Crăiasă care culegi
Sufletele prea-curaților din a lumii otravă,
Bucură-te, livadă de bunătate a săracilor Domnului regi!

Bucură-te, Zămislitoare sământă de rodii,
Bucură-te, sipet al faptelor bune,
Bucură-te, neştiutoare minune,
Bucură-te, lumina pe care o gângură orbii!

Bucură-te, Fecioară Marie, pururea născătoare de rugăciune!

Bucură-te, nectar al luminii,
Bucură-te, oază ascunsă în care veghează
Şi se desfătează cu puținul, puținii,
Bucură-te, Măicuța copiilor care la Domnul, visează!

Bucură-te, Împărăție care se apleacă
Până la marea durerii celor sărmani,
Bucură-te, inimă bogat-simțitoare de împărăteasă săracă

Care, din Dumnezeiască Iconomie, sufletul îşi dăruieşte, în loc de slavă şi bani!

Bucură-te, icoană a mamelor
Care trăiesc cu pruncii în pântec până când, vii,
Trecând județele vamelor,
Se roagă şi-n ceruri pentru copii –

Bucură-te, Fecioară Marie, pururi urzitoare de filocalii!

Bucură-te, pace cuminte,
Care acoperă copiii cu viața de veci,
Bucură-te, floare de înviere peste morminte,
Care întoarce în leagănul tainelor Domnului, săraci, ca şi Regi!

Bucură-te, culegătoarea inimii Domnului, legi!

…
Bucură-te, sicriaş de nisip
Pe care urmele noastre sunt sărutate
De îngeri de grijă, milă, duioşie, bunătate, dreptate,
Bucură-te, Apărătoare a celor cu Domnul de-un chip!

Bucură-te, Fecioară Marie, pururea urzitoare a celor curate!

Bucură-te, mugur de seu,
Bucură-te, luntre astrală,
Care ne dărui lui Dumnezeu
Copilăria, neştiutoare şi goală!

Bucură-te, fagure de amin-uri,
Bucură-te, floare de ceară,
Răcoreşte-ne în grijă şi chinuri
Cu a crucii tămăduitoare povară!

Bucură-te, ghiocel de lumină,
Bucură-te, al nădejdii cuibar,
Diamant îngeresc care scaldă o mină
În care sufletul omenesc e ascunsul Împărăției mărgăritar -

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

Bucură-te, zămislirea Sfântului Duh aurar!

Bucură-te, peşteră de metanii,
Bucură-te, mir înflorit,
Uşă a Raiului pe care intră sărmanii
Rugându-se pentru cei care i-au chinuit!

Bucură-te, geană de cer a celui în zeghe,
Bucură-te, aşternutul de îngeri al celui bolnav,
Bucură-te, iubirea ca o candelă de veghe
A părinților pentru copiii cu suflet jilav!

Bucură-te, livadă înflorind de cuvinte,
Bucură-te, poiană de fragi neştiută,
Bucură-te, lacrimă dumnezeiască peste răbdătoare morminte,
Bucură-te, cer mirat aninat în privire de ciută!

Bucură-te, borangic al iertării,
Bucură-te, tei din lacrimă sfântă,
Bucură-te, negrăită înțelepciune a toate răbdării,
Bucură-te, şi ne binecuvântă!

Bucură-te, Măicuță Marie, țară de lut cu sufletul rupt:
Îngropată în cer, lângă inima Domnului,
Şi în cer îngropată, la picioarele Domnului,
Bucură-te, Mântuitorule început!

31 iulie - 2 august 2006

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

RUGĂCIUNE LA DEGETUL ARĂTĂTOR AL SFÂNTULUI NICODIM DE LA TISMANA

la 600 de ani de la mutarea Lui la cele veşnice(26 decembrie 1406)

Sfânt cu suflet de floare,
Care stai Domnului la picioare,
„Bărbat cinstit şi sfânt.
Tare în cărţi şi tare în judecată
Meşter la vorbitul cu Dumnezeu,
La cuvinte şi răspunsuri pentru cei credincioşi.
Dar încă şi mai mare făcător de minuni.”
Pe mine, cel care nu ştiu să simt rugăciuni,
Nici metanii, nici lacrimi, păcătos între păcătoşi,
Cel venit la tronul Domnului din Raiul ateu,
Ascultă-mă, candelă înmiresmată,
Care luminezi întregul pământ
Cu credinta Ta jertfelnică şi iubitoare:
Roagă-te Domnului, Sfinte, să ajute poporul român!
Să îi dăruiască, din tezaurul cel ceresc,
Nu binele Lumii, ci Binele cel Dumnezeiesc!

Sfinte care ai purtat la gât o cruce de plumb, de şapte ocale,
Cu care ai trecut Dunărea, călcând pe ape,
Cu care ai vindecat prin rugăciune, de ciumă neagră, atâtea sate,
Cu care ai deschis sufletul şi mintea pentru Hristos
Atâtor desculţe palate,
Cu care ai semănat toată ţara pâine de mânăstiri,
Până când pentru mănăstirea arătată în vis de Sfântul Antonie cel Mare,
Sul de lumină ţi s-a arătat la Tismana,
Poruncind lăcaş proorocit de închinăciune, al eternei iubiri,
Ţie, care vindeci prin binecuvântare,
Ţie, care ai tămăduit pe fata împăratului Sigismund al Ungariei
Pe care, în foc intrând, de trei ori, în numele Sfintei Treimi, şi ieşind
Nevătămat,
Pâna în suflet l-ai cutremurat, şi a trecut de la catolicism la ortodoxie,
Avându-l ca naş pe însuşi Domnul Mircea cel Bătrân,
Sfinte, care prin slujirea tuturor te-ai dovedit credinciosul stăpân,
Roagă-te celui care este Adevăr,Cale şi Viaţă în veşnicie,
Pentru poporul român!
Scrie, Sfinte, cu sufletul Tău curat

Motto:

„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”

Iisus Hristos

Viitorul pruncilor ai căror părinți te-au urmat!
Scrie, Sfinte, cu drept degetul tău arătător
Pentru oameni, plăcutul Domnului viitor!
Scrie, Sfinte, cu sufletul cerului cel mai frumos
Veşnicia noastră lângă sufletul lui Hristos!

31 august 2006

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

DOINĂ

Frunză verde de Hristos,
Te sărut, mamă, frumos -
Nu pe mână, ci prin carte
Că mi-ai dat din suflet, parte -

Şi-aş ruga, mări, ruga
Să mă-ntorn în țara mea,
Să-ți sărut tâmpla bătrână
Prin velința de țărână -

Iară tu să îmi trimiți
Ce-i mai mândru pe la sfinți:
Lunca şi cu florile,
Codrul şi izvoarele,
Soarele şi stelele,
Şi privighetorile -

Că şi eu trimite-ți-voi,
Ce-i mai mândru pe la noi:
Lunca şi cu florile,
Codrul şi izvoarele,
Soarele şi stelele,
Şi privighetorile -

Iar la nunta mea, măicuță,
Să-mi trimiți fată desculță,
Să îmi nască, să îmi spele
Numai pui de rândunele,

De mâncare să le pui
Din țărâna ta de pui -

Frunză verde de Hristos,
Te sărut, mamă, frumos -
Nu pe mână, ci prin carte
Că mi-ai dat din suflet, parte -

13 mai 2006

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

PÂINEA CEA DE FIECARE POEZIE

Tatălui meu, Marian

Îmi caut tatăl meu de grâu printre cuvinte,
Şi tatăl ară prin poeme, aplecat,
Şi-n limba lui română ține minte
Prea veşnicia pâinii de la sat –

Şi tatăl e coloana infinită
Ce-şi poartă-n cârcă zestrea de pământ,
Şi pe la porțile sărutului el cântă,
Că este pasărea măiastră din mormânt –

Îmi caut tatăl meu de grâu într-o pădure,
Şi tatăl taie timpul, şi-l aduce
La casa mea, şi singur va să-ndure
O veşnicie, pentru fiii lui, pe cruce –

Că-aşa sunt tații noştri de la țară,
Poeme răstignite printr-o vie,
Şi limbile copiilor îi ară
Să-i facă pâinea cea de fiecare poezie...

Ianuarie 2004

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

FEMEIE-ÎNGER

soției mele, Mihaela

Să mă întorc la tine,
Femeie-înger care tremuri pentru mine,
Şi eşti albina tremurândă pentru bine.

De câte ori nu ți-am rănit tulpina,
Şi nu ți-am risipit în vânt lumina –
Fără să ştiu, fără să-mi pese,
Grăbit să beau otrăvurile-alese
De taine seci, şi lacrimi de mirese –

Mă iartă. Te dezbrac de amintiri,
Şi goală, mi te dărui,
Cu fiecare picătură, fiecărui
Cuvânt care ți-a scris pe inimă iubiri –

Şi în dumnezeirea ta,
Mă nărui…

23 februarie 2001

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

MI-E FOAME DE TINE, IUBITO

Mi-e foame de tine, iubito,
Iubito, de tine mi-e foame,
De palmele tale de sare,
Pe tâmplele mele de poame –

Mi-e foame de roadele tale,
De liniştea ta ce-mi împarte,
Pe suflet, cu tălpile goale,
Maree tăcute de şoapte –

Mi-e foame de ochii tăi negri,
De pleoapele tale de vânt,
Aş vrea să te legăn în cedri,
Şi cuib să îți fac în cuvânt –

Să zbori ca o pasăre blândă,
Să mi te întorci pe un umăr,
O veşnicie să număr
Lumina din tine, plăpândă –

Mi-e foame, iubito, de tine,
Ca trupul să nu ți-l ating,
Aş vrea să respir doar din grâne
Poverile tale de gând –

Şi noapte să fiu, să te-acopăr,
Şi ziuă, cu nori să te-mbrac
Pe gânduri, ca floarea de nufăr,
Pe lacul din minte să-ți tac –

Mi-e foame de tine, iubito,
De zâmbetul tău vegetal,
O mare să fii, să te sufăr,
Cum nu te cuprind de pe mal –

Mi-e foame de tine, iubito,
Cu pleoape de aer , o iie

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

Să-ţi fiu, să îţi mângâi pe vise
Iubirea născând veşnicie…

25 mai 2001

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

TOAMNĂ EŞTI, IUBITO

Toamnă eşti, iubito, pentru mine,
Grea de râsul pruncilor pe grui,
Înveleşte-mă în mierea de albine,
Du-mă-n miezul tău fierbinte de gutui –

Toamnă eşti, iubito, şi livadă,
Paşte-n tine sufletul meu murg,
Îţi cad îngerii în pântecul de zadă,
Şi-i înfeşi cu sângele-n amurg –

Toamnă eşti, iubito, şi gutuie,
În fereastra sufletului meu,
Floare mai iubită decât tine nu e,
Întru tine gânguresc cu Dumnezeu –

Toamnă eşti, iubito, şi sărată,
Cer din care florile irup,
Suflet verde într-o salcie de fată,
Şi-ntr-o fată, salcie gânditoare fără trup…

26 mai 2001

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

MIROSUL DE LAPTE

De ce nu mai ninge noaptea peste puii de cățeluş
Care cântă de foame, cu mană cerească?
Au tăcut melodiile lumii, şi se-aude din bruş
Piuind, un cățel, după prăsila lui, cea câinească…

Sau o mamă cu blană aşteaptă, sau un înger lătrând,
Sau aude un câine şi îl crede doică de lapte,
Costă mult picătura de lapte de câine pe globul flămând,
Şi mai greu e s-asculți cum cerşeşte o viață de câine, în noapte…

Ca o pasăre cheamă puiul de câine, n-avem
Pentru puii de om, biberoane şi lapte!...
Tot ce-avem să le dăm e mirosul de lapte al unui poem
Care cântă, ca puiul de câine, în noapte…

11 mai 2006

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

CAPUL

Au hotărât să-l omoare, şi dânsul le-a spus
Că nu este în stare a muri ca Iisus,
Să-l aşeze pe cruce, dar cu capul în jos,
Mort, să stea la picioare, la acelaşi Hristos –

Să rămână în fața Dumnezeului Sfânt,
Mai aproape de urma ce-a lăsat pe pământ…

………………………………………………

Astăzi, lumea cea liberă, şi fudulă, ca veacul,
Concurează pe-arginți să–şi ridice doar, capul…

19 ianuarie 2007

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

APROAPELE MEU, SADDAM HUSSEIN

Acum, când din armele tale, Calife,
Nisip s-a găsit, şi minciuni apocrife,
Când tot ce-ai ucis, se intoarce-mpotrivă,
Şi-n temniţă-aştepţi, ştreangul care te strigă –

Când doar Ceauşescu te-aşteaptă în cer,
Să fiţi judecaţi pentru foame, şi ger,
Să vă răspundă Apostoli cu minte
La crimă – cu crimă, la dinte – cu dinte –

Pe tine, Calife, pe-un şant te găsesc
Căci te-a tâlhărit Sinedriul lumesc,
Bătut, jefuit, sângerând de păcate,
Te ridic din ţărână, şi te spăl, Împărate –

Şi pe braţe te duc, la o casă de oaspeţi,
Mâncare şi pat de odihnă să capeţi,
Şi-acolo te las, şi îţi las trei monezi,
A Domnului milă, cu ochii, să vezi –

Şi cine mai ştie de mă voi întoarce
La tine, din lumea ce sufletu-mi stoarce,
Creştin e să-ţi dau, după-a vremii solie
Atât: libertate, să simţi că e vie –

Că nu se atârnă şi dânsa în ştreang
De-ai fi ucigaşul – întâiul – în rang,
Că Domnul din ceruri ne rabdă, şi iartă,
Cu mâini sângerânde la Dânsul, la poartă –

Mai mari criminali sunt nerozii cu minte,
Ce-n ştreang te ridică în numele Cui?
Şi ei sunt aproapele nostru – cuminte,
Să-i ierte, Calife, din ştreang, să Îi spui…

16 noiembrie 2006

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

RUGĂCIUNE

Voi scrie rugăciunea mea pe-al gândurilor vânt;
Să nu arunci la coş nici-o silabă;
E simplă. Deznădăjduită. Oarbă. Slabă.
Şi rece ca o piatră anonimă de mormânt.

„Ne iartă, Doamne”, am să-ți spun. Atât.
De ce, Tu ştii mai bine decât mine.
Tu ştii de ce din rău, am făcut bine,
Şi pentru ce frumosul e urât.

„Ne iartă, Doamne”. Şi atât aş vrea
O lacrimă să pun pe rugăciune,
Doar lacrima, peste fățărnicia mea,
Ar fi tot ce-aş avea, din inimă, a-Ți spune.

„Ne iartă, Doamne”.Dar să nu ne ierți,
Mai bine fă-ne iar pământ aşa cuminte,
Mai bine, Doamne, singur, decât drepți
Nedrepți să ai în turma Ta, care te minte –

Voi scrie rugăciunea mea pe-al gândurilor vânt;
Să nu arunci la coş nici-o silabă;
E simplă. Deznădăjduită. Oarbă. Slabă.
Şi rece ca o piatră anonimă de mormânt,

„Ne iartă, Doamne!
Fă-ne iar pământ…”

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

SĂ ŞTII

Să ştii – de când te naşti - n-ai nici-un drept !
Doar datoria de a creşte înţelept !
Şi mulţi n-o caută, şi-i atât de greu
Să fii şi prost, şi fără Dumnezeu.

Oricât ai învăţa, n-ai să ajungi
Înţelepciunea s-o aduni în pungi,
Ea este doar eterna lumilor povară,
Învaţ-o să o porţi, s-o faci uşoară!

Să duci în spate crucea tuturor –
Pe noi născuţi, şi oamenii ce mor –
Să-l vezi pe Cronos, înghiţindu-şi fiii,
Aşa cum oamenii, smintelii-şi dau copiii –

Să vezi crescând consumul, nu de pâine,
Ci din resursele copiilor de mâine,
Să vezi păcate neclasificate
Sanctificate de păstori de state –

Să ştii că n-ai pe lume nici-un drept!
Doar datoria de a creşte înţelept!
Aşa cum Solomon ceru la Cel de Sus
Înţelepciune, cere-o lui Iisus!

Căci pe pământ,vei întâlni, doar, goi,
Atâţi Irozi ce ştiu doar de nevoi,
Atât de mari, şi strălucind în haine,
Şi-atât de goi de minte, şi de taine –

Şi-atâţia „înţelepţi” îţi vor întinde
Mai mult, mai bine, mai curând, mai vinde,
Atâţia vor vorbi din bezna Curţii,
Nu-nţelepciunii de a cântări, ci burţii.

Să ştii că n-ai pe lume nici-un drept!
Doar datoria de a creşte înţelept!
De a trăi gândind ce laşi în urmă

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

La nenăscuta omenească turmă –

Şi vei vedea: oricum, orice ai face
Binele-i mic, şi răul creşte-n pace.
Şi vei vedea: nu-i tot să bagi în gură,
Ci să câştigi, în toate, o măsură!

Şi vei vedea că şi măsura ta
Oricât de mică-ar fi, tot este rea.
Şi înțelept fiind, ființa-ți cere
De ale ei, căci slab eşti în durere –

Şi vei vedea ce grea povară are
Înțelepciunea de-a fi rob la fiecare.
Ce liberă e sluga tuturor,
Şi-al Domnului, uitatul muritor –

Să ştii că n-ai pe lume nici-un drept!
Doar datoria de a creşte înțelept!
Aşa cum Solomon ceru la Cel de Sus
Înțelepciune, cere-o lui Iisus!

16 februarie 2007

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

LA MULŢI ANI!

Uneori, privesc atât de departe
Că nu mai văd ţinta, sunt propriul meu mers!
Mă inundă lumina, şi nu cred în moarte,
Şi inima-mi bate cu limbă de vers!

Cu ochii copiiilor văd asfinţitul
Acestui mileniu, acestui wigwam,
Atunci simt în palmă cum arde chibritul
Fetiţei privind bradul vieţii, la geam!

Se-apropie Crăciunul, şi ea e departe,
Şi cum să-nţeleagă un boţ de copil
De ce Moş Crăciun e bogat după moarte?
De ce Dumnezeu o aşteaptă umil?

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…"
Iisus Hristos

CUVÂNT DE 8 MARTIE

Demult, nu ştiu iubită dacă-mi eşti,
Sau mamă, sau bunică, sau icoană,
Sau Dumnezeu, privind de la fereşti,
Cum rupi din pâinea lumii, pâine, mamă –

La tine mă închin, minune care
Ştii dinainte ce nu ştiu să cer,
Mă apără, mă mângâie, mă doare,
Şi-mi pune-n palmă sufletu-i din cer –

Aşa arăm în fiecare clipă,
Perechi, perechi, cu gânduri sângerii,
Doi îngeri falşi, trăgând, într-o aripă,
În urmă-ne, o brazdă de copii…

7 martie 2007

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

ÎNTÂMPLAREA CEA MARE

I-a scos Dumnezeu în cale
Un bătrân cu haine roase,
Cu privirile sfioase,
Care se târa agale -

Pungi de plastic, într-o mână,
Frământa spre nicăieri -
Căutând ziua de ieri,
Să îi deie „ziua-bună!" -

S-a căutat în buzunar:
Uite banii mei de mâine!
„Ia-i, bătrâne, s-ai de-o pâine,
De la Domnul nostru, dar.

Căci îți dăruie Hristosul,
Nu-ți dau eu, un bob de bine,
Foamea ta să o aline,
Şi să-ți mângâie frumosul
Mai de preț ca o minune.

Biet bătrâne, biet străine"...

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

ŞAPTE BANI DE NICHEL

Am strâns în palmă şapte bani de fier;
Şapte monezi de nichel sunătoare,
Un rest mărunt la o factură mare,
Şi m-am gândit să-i pun comoară-n cer –

Într-o Biserică, să îi aduc ca dar,
La sfinţii care-mpodobesc pereţii,
Să îi însenineze darul meu, măcar
Cât îi dezmiardă zorii dimineţii –

Pe drum, am întâlnit doi cerşetori:
Priveau flămânzi mâncarea din vitrină,
Şi-am strâns în palmă bieţii sunători,
Şi nu le-am dat nimic, roşind de vină –

Pe trotuar, cerşea cu glas slăbit
O fată ce-mi bătea mătănii-n stradă,
Am strâns în mâna banii şi-am păşit
Nesimţitor la biata ei corvoadă –

Şi fiecărui om ce mi-a cerut
N-am dat nimic. Am mers spre templu-n care
Nimic pe lume sfinţii n-au avut:
Nici hrană, adăpost – ci doar răbdare,

Şi-atâta dragoste şi rugă la Iisus,
Că le părea chiar iadul – paradisul,
În care îl urmau pe Cel de Sus,
Şi doar Lumina Lui – le era visul –

Dar ajungând la uşă era-nchisă –
Flămând, am cumpărat o pâine, şi-am mâncat –
Mâncam plângând, căci mie eu mi-am dat
Îmbucătura sfinţilor promisă –

Şi visul cerşetorilor – furat…

21 martie 2006

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

IERTARE

Iertare-mi cer la mugurii de floare;
Iertare-mi cer la pietrele de râu;
La spicele de grâu îmi cer iertare;
Iertare-mi cer la caii fără frâu –

La oamenii răniți îmi cer iertare –
La ciungi, la orbi, ologi, şi păcătoşi,
La cel ce-a mulțumit de vindecare,
Cel mai frumos lepros dintre leproşi –

Iertare-mi cer la preoți şi smeriți –
Căci ei îşi lasă-ntreaga lor dreptate
La păcătoşi, să fie fericiți
Atât cât încă, Doamne, se mai poate –

Iertare celor ce mă bat cu pietre:
Atât le merit, că le-aş lua pe toate,
Să nu mai curgă vorbele deşerte
La noi născute, leagăne de frate –

Iertare-mi cer la Tine, Cel ce iartă
De şaptezeci de ori de câte şapte,
Că te-am scuipat şi răstignit în artă,
În loc de rugăciune şi de fapte,

Căci sunt greşeală
care n-are moarte…

11 iulie 2006

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

PÂINEA JUDECĂȚII

au început să vină câte unul
la uşa mea, să-mi ceară câte-o pâine
câte-un sărac al zilelor de mâine:
m-au confundat cu Dumnezeu, prea bunul...

şi-mi tot spuneau:Deschide, Doamne, uşa,
căci ne e foame, Doamne, pe pământ,
doar tu mai dai fără să ceri nimica
să nu ne fie foame şi-n mormânt...

dar foame, foame îmi era şi mie,
şi-aveam şi eu familie şi copii,
cum să împart aceeaşi hrană vie
la toți săracii care-mi vor cerşi?

nu!nu vă dau ! - acesta mi-a fost spusul,
căci n-am nici eu, şi chiar de aş avea
rugați-vă să vina iar Iisusul,
şi dintr-o pâine vă va sătura...

aveam de îndreptat o casă veche,
nezugrăvită de treizeci de ani,
şi câte nu-mi treceau pe la ureche,
şi toate pâine îmi cereau, şi bani...

şi am ştiut de-atunci că sunt fățarnic,
că, Doamne Sfinte, în zadar te cânt,
când te înşel atâta de amarnic
făcându-mi lux din pâine, pe pământ...

şi-aşa fac azi toți oamenii de bine,
căci pentru sine binele şi-l fac,
aşa mă judec, Doamne Sfânt, pe mine,
şi-n ziua judecății, am să tac...

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

STATUI DE FACTURI

Sunt o statuie de facturi
pe care poftele mele,
ciori albe,
îmi lasă pe frunte dejecțiile ordinatoarelor -

şi dacă nu aş fi o statuie de facturi
aş fi deținutul marcat cu seria frigului şi a foamei,
prizonierul tubului meu digestiv şi al cărnii,
târâtoare prin mlaştina milei semenilor
care, statui de facturi,
mă vor ațintі cu privirea binară
şi inima de bazalt.

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

SCRISOAREA MARINEI CATRE MOS CRACIUN

Draga Mos Craciun,

In lunile acestea cred ca am fost cam rea, dar voi fi mai cuminte, pentru ca eu iti scriu din luna mai, asa ca inca nu s-a terminat anul, dar as vrea ca azi sau maine, sa gasesc acasa un telefon mobil, Samsung SGH-E530, roz, cu camera photo si video. Vreau cu memorie 70 megabaiti. El costa cam 12 milioane (cam 1500 de paini) si se gaseste in MERCUR.
Ar insemna mult pentru mine, daca mi-l vei aduce mai devreme, si promit ca voi fi cuminte.
Te rog tare, tare mult sa mi-l aduci cat mai devreme posibil!
Multumesc mult de tot!
Oana-Marina

Sa stii ca nu trebuie sa mi-l aduci chiar azi, dar pana la sfarsitul saptamanii ai putea?Te rog!
L-as vrea tare mult… adica mobilul.
Daca esti de acord, semneaza aici: Te rog sincer si si azi nu prea am fost cuminte.

Scrisoarea lui Moş Crăciun către Marina

Draga mea Marina, darurile mele
Vin numai odată: de Crăciun,
Şi plătesc părinții cu ce au mai bun
Prețul lor la îngeri, să n-ai zile grele

Draga mea Marina, spui că eşti cuminte,
Dar tu la Biserică nu meri,
Acolo e Domnul care îți dă minte,
Daruri mai frumoase decât ceri

Dar eşti încă mică, nu ai ochii minții
Larg deschişi spre îngeri, încă nu îi vezi,
Nu îi vezi în preajmă, nu ți-asculți părinții,
Şi atunci în Domnul cum să crezi?

Draga mea Marina, mai citeşte-o carte,
Nu mai pierde vremea la televizor,

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

Când vei creşte mare, ce daruri bogate
Le vei povesti copiilor?

Vei fi domnişoară, vei avea şi nuntă,
Şi un Făt-Frumos te va iubi,
Şi vei naşte îngeri care n-or să mintă,
Numai că îi vei numi ,,copii" –

Şi vei fi şi buni, sau mamae, dragă,
Vei avea şi tu nepoții tăi,
Vei vedea ce greu e să îi faci să-aleagă
Între îngeri buni şi îngeri răi

Au fost inundații mari la tine-n țară,
Au rămas copiii fără case,
N-au nici pat, nici masă, totuşi merg la şcoală,
Să învețe faptele frumoase

Îi ajut cu haine, cărți, medicamente,
Hrană, mir, povețe, le dau zlot,
Le ridic şi case, tu, ce ai talente,
Poți să mă ajuți, că nu mai pot?

Moş Crăciun, Marina, ți-a trimis scrisoare,
Şi îți dă pe frunte un pupic,
Ai răbdare, înger, ai mereu răbdare,
Domnul e alături de cel mic!

Moş Crăciun

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

PRIMĂVARĂ TÂRZIE

20 ianuarie 2000
acasă, cu “măicuța” şi Marina

De câte ori n-au înflorit caişii
Pe coapsa ta, petale scuturând,
Şi cerbi zănateci ne-au pictat irişii,
Cu ochii bând din cetină de gând?

Cum scrie mâna ta pe trupul meu o carte,
În poala mea, povara ta o lacrăm,
Şi cresc un veac când gura ta-mi împarte
Caise moi pe tâmpla-mi de mesteacăn…

De câte ori n-au înflorit caişii,
Pe coapsa ta, petale coborând,
Sub noi treceau copiii noştri, ninşii,
Ne scuturam petalele de gând…

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

ÎNĂLȚAREA DOMNULUI

Şi dacă-n cer ai să Te-nalți -
Acolo unde-s doi, sau trei,
În al Tău nume, adunați,
Nu vei fi-n cer, ci jos, cu ei –

Şi dacă-n cer ai să rămâi -
În cel flămând, setos, străin,
Bolnav, în temnițí, Tu, deplin,
Vei fi, cu noi, la căpătâi –

Şi dacă-n cer vei veşnici,
Tot crucea fraților mai mici
Vei coborî, să o ridici,
Căci crucea Ta, este aici –

Şi peste mii, şi mii, de ani,
Şi peste o eternitate,
Iisus răscumpără păcate
Cu viața-I, fraților, sărmani –

El e acelaşi, de e sus,
De este jos, pe-aceeaşi cruce,
Iubirea e Hristos, Iisus,
Nu poate, fără noi, să urce –

Aşa că nu vă înălțați –
Nu cumpărați vreo galaxie,
Cât timp aveți pe Terra, frați,
Din care luați, de-o veşnicie –

Să ne rugăm să nu plutim,
Să nu fim chiar, din viață, îngeri -
Cât timp, de dor de om, nu ştim
Că eşti pe cruce, şi mai sângeri –

17 mai 2007

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

ROST

De nu dai de la tine-un bun,
Nu poți fi bun.

Şi bunătate de-i avea,
Şi nu vei da mereu din ea,
Te vei usca.

Pădure, lemn dacă nu dai,
Fântână, apă, floare – fruct,
Degeaba spui la alții: hai!
Dacă din tine nu ai rupt
Firimitură de mălai.

De nu eşti grâu, să te oferi
La cel ce te-a sădit, mai ieri,

De nu eşti cuib, celui ce strică
Să te faci cuib de rândunică,

De nu eşti pană, să mângâi
Pe cel lovit, la căpătâi,

De nu eşti umbra unui pom,
Sau haina celui înghețat,
Eşti un copil ce a uitat
Că s-a născut să fie om.

7 mai 2007

Motto:

„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”

Iisus Hristos

CÂND TOATE DE PE LUME-S SPUSE

Când toate de pe lume-s spuse,
Şi toată fapta e deşartă,
Mă rog în gând: ,,Doamne, Iisuse,
Ne miluieşte şi ne iartă!”

Nu ştiu nimic, şi orb, mă-nvălui
Cu Domnul rugăciunii care
Se dă pe sine, fiecărui,
Să avem viață, fiecare –

Nici nu mai ştiu ce este bine,
Sau rău ce este, doar repet
,,Doamne, Iisuse, fii cu mine,
Îmbrățişează-mă încet!”

Iar din scânteia mea de viață
Împarte pâine, vin, şi peşti
La cei ce nu Te văd la față,
Sătui, să strige: ,,Doamne, eşti!”

Iar din scânteia mea de suflet,
Împarte, Doamne, înțeles,
La cei smintiți de-atâta umblet
Prin labirint, în Univers –

Când toate de pe lume-s spuse,
Şi toată fapta e deşartă,
Mă rog în gând: ,,Doamne, Iisuse,
Ne miluieşte şi ne iartă!”

27 aprilie 2007

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…"
Iisus Hristos

DACĂ NU MORI

Bătrânul murise demult, dar venea
În fața Bisericii, să ceară ceva –
Poate o pâine, poate un ban,
Poate ştampila pe încă un an –

Nu-l vedea nimeni; cu mâna întinsă
Cerea pomană prin vremea ninsă –
Poate că vântul, sau soarele, sau
Frunzele luau de la oameni, şi-i dau –

Nu avea pensie decât de chirie
Pentru sicriul din veşnicie,
Şi aştepta de-ale gurii, sau, poate,
Să-i dai binețe-n eternitate –

Dacă primea o para, nu avea
Medicamente, şi îți cerea,
Dacă din pâine primea o bucată,
N-avea putere să o împartă -

Poate visa să îl ducă acasă
Un om bogat, o maşină frumoasă,
Să mai coboare, să traverseze
Până acasă, două amieze -

Nu-l vedea nimeni, deşi trecuse
Pe globul lumii, prin zeci de fuse,
Cu cât primea, mai cerea, să îşi poarte
Deşertăciunea, tot mai departe…

Şi-n moarte, încă, tot se mai cere
Bruma de pâine, şi de avere,
Tot mai colindă morții prin lume,
Cerşind o pâine, leacuri postume,

Încă mai vor, mai zvâcnesc, mai cerşesc
Cât se târăsc pe pământul ceresc,
Le cresc şi unghiile prin trecători,
Dar nu le simți, dacă nu mori…

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

E ZIUA TA

E ziua ta, şi va mai fi,
Şi ea e-n fiecare zi,

În fiecare zi, să faci
Un ou, pomană, la săraci –

În fiecare zi, un ban,
Să dăruieşti celui sărman –

În fiecare zi-n altar,
Să intri, să te rogi, măcar –

E ziua ta, în fiecare
Om căruia îi dai o floare –

E ziua ta, când dai binețe
Părinților, spre bătrânețe –

E ziua ta, când spui în gând
,,Ajută-mi, Doamne, sunt plăpând!”

E ziua ta, când prea frumos,
Ajuți un om neputincios.

E ziua ta, când faci curat
În cuibul casei, minunat -

E ziua ta, când spui poveşti
Copilului ce îl iubeşti –

E ziua ta, când ai aprins
O candelă, unui învins -

E ziua ta, când nu primeşti,
Şi, chiar şi-un zâmbet, dăruieşti –

E ziua ta, un drum mai bun
De duci la capăt,chiar acum,

Motto:

„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”

Iisus Hristos

E ziua ta, de-mparți, solie,
De n-ai nimic, o poezie –

E ziua ta, şi va mai fi,
Şi ea e-n fiecare zi…

6 iunie 2007

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

VIZIUNE

Să ne imaginăm că-ți stau la uşă,
Cerşind, şi pe măsură ce îmi dai,
Îți cer mai mult, mai mult, ca o căpuşă,
În fiecare zi. Cât timp îmi dai?

Să ne imaginăm că lângă mine,
Mai vine unul, şi la uşă-ți bate,
Şi încă unul, să-i faci şi lui bine.
În fiecare zi. Le mai dai, frate?

Şi-abia ai dat, şi încă unul cere,
Şi-abia te-ntorci, şi încă unul vine,
Şi toți ridică ochii către tine,
Şi ți se roagă: „Fă-ne, frate, bine!”

Mai vine şi un preot şi-ti vorbeşte:
„Mai faceți încă-o faptă creştinească,
Şi dați la frații mici, şi ei, să crească!”
Mai poți? Mai dai? Mai rabzi? E omeneşte?

Şi-n acest timp, pe alții-n cot îi doare:
Nu dau nimic, şi râd de-ai tăi, de toți:
Vă spun habotnici, fraieri, şi idioți,
Strâng pentru ei, căci au nevoi, odoare –

Îmi mai dai, frate? Mai suporți? Mai poți?

Când prea sătul de toți, de tot, şi toate
Vei spune: „am şi eu un os,
Şi vreau să-l ling în tihnă, pân'la moarte!”
Gândeşte-te ce a făcut Hristos!

Gândeşte-te ce face-n veci, Hristos!

<<Şi-abia ai dat, şi încă unul cere,
Şi-abia Te-ntorci, şi încă unul vine,
Şi toți ridică ochii către Tine,
Şi Ți se roagă: „Fă-ne, Doamne, bine!”>>

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

TABLOU DE SORIN NOVAC

A fost odată un pictor ce-n rame
Punea nu icoane, ci clovni, şi păpuşi –
Păreau avortate făpturi, fără mame,
Având păpuşari politruci trepăduşi –

Şi chiar de Crăciun, ajunau la ferestre
Aceleaşi făpturi în costume de circ,
Pe sârme de aer, cerate, buiestre,
Păreau, în morminte, colinde că zic –

Scria acel pictor pe pânză icoane,
Cu nasul cel roşu, şi-n ochi, cu culori,
Şi lumea un circ avortat, i se pare,
În care circarii sunt nemuritori –

Pe-un soclu de lut, acel pictor aşază
Balotul de grâu, legat fedeleş –
Ridică la holde un imn la amiază,
Dă pâine în gură, la fiece leş –

Şi clovnii dansează, păpuşile toate
Machiate, boite, mănâncă din pâini –
Şi pictorul vede atât de departe –
Dar n-are cuvinte. Doar moarte, pe mâini …

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

MONUMENTUL

„Omenirea consumă în fiecare zi 74 milioane de barili de petrol"

În metropola în care călăreți sunt zgârie-norii,
Oameni, numărându-şi zorii, au făcut un monument –
Pe un soclu, au pus snopul cel de grâu, ca privitorii,
Pâinii să îi dea valoarea cea de fiecare cent –

Stă acolo, singuratic, monumentul cu semințe,
Şi cu boabe, şi cu apă, şi cu soare, şi pământ,
Şi prin el irumpe viața din miliardele de ființe
Pentru care spicul este - gratuit, ca un cuvânt –

Şi sămânța-i milenară, ce hrănea o-ntreagă lume,
La a vieții bursă-aşteaptă, o valoare, şi un preț –
Dar grăbită, trece lumea, către templul ei de hume,
Către tot mai mult – puținul, mestecându-l cu dispreț –

Şi-au murit odată caii, şi-au murit odată boii
Şi țăranii, ce fac spicul din lumină, au murit –
Şi-am rămas în Universul digerat, doar noi, eroii,
Să muşcăm, flămânzi, din viață, lângă soclul unui spic…

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

CAPUL LUI IOAN

„Nu ţi se cade ţie să te culci
Cu apa şi petrolul de pe lume!”
Scria Ioan în pildele postume,
„Nu ţi se cade ţie să le spurci!”

„Nu ţi se cade ţie, la volan,
Să desfrânezi cu-a lutului femeie!”
Şi Regele Irod dădea să beie
Să uite de proorocul cel infam –

„Nu ţi se cade ţie să consumi
Ce n-ai creat, şi zămislit, vreodată!”
Îi spunea Ioan, „opreşte-te acum!”
Şi Regele se mai urca odată
Într-o maşină, „Deus saeculum” –

Veni şi ziua Regilor Irod –
Şi Salomeea a dansat pe masă,
Şi-a fost aşa de sexy, şi frumoasă,
Că Regii, precum ultimul norod

I-au spus: „Ne cere acum tot:
Mai mult petrol, şi mult mai multă apă,
Şi îţi vom pune Raiul tot sub bot!”
Şi ea ceru capul lui Ioan, pe tavă!

Muri Ioan. Şi Regii au privit
Pământul despuiat de viaţă vie,
Şi poate pilda asta nu-i un mit,
Ci îţi vorbeşte, frate om, chiar ţie…

19 septembrie 2007

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

CE VREAU SĂ MĂ FAC CÂND VOI AJUNGE MARE

Când voi ajunge mare, mă gândesc
Să mă fac mic, măcar cât o cămilă,
Să trec prin ac, spre leagănul ceresc,
De îmi vei dărui un fir de milă…

20 septembrie 2007

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

ROAGĂ-TE, DOAMNE

Roagă-Te, Doamne, şi pentru cei
Ce n-au credință, şi sunt mişei –
Iar mântuirea mea, să o dai,
Milă de mine, dacă mai ai,

Altui tovarăş, altui ciumat,
Altui tâlhar care nu te-a aflat –

Roagă-Te, Doamne, mult, pentru toți,
Şi pentru parii, şi pentru hoți,
Căci ei sunt chip neştiut din Hristos,
Eu, numai ultimul Tău păcătos –

Roagă-Te, Doamne, pentru barbari,
Pentru netrebnici şi pentru tâlhari,
Ei sunt mai buni, întru Domnul Hristos,
Decât e sufletul meu păcătos –

Eu am iubire de sine, ei, poate,
Numai neştiință întru păcate,
Au numai sufletul încremenit,
Ei sunt mai vrednici de mântuit –

Roagă-Te, Doamne, pentru acei
Ce nu Te ştiu, nu Te-aud, poate ei
Chemați de Tine, vor fi iubire,
Mult mai aproape de mântuire!

Tu, care toate, veşnic împarți,
Fă Lumea toată, Lume de frați,
Căci dacă Tu nu Te rogi pentru Lume,
Cine ajunge până la Tine?

Din neştiință, din înşelare,
Din necredință şi nepăsare,
Cine, din beznă, vede Lumina?

Motto:

„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”

Iisus Hristos

Cheamă-ne, Doamne, iartă-ne vina!

Eu, care nu ştiu ce e credința,
Eu , botezat comunist, îți dau ființa,
Sufletul meu, dacă are valoare,
Pune-l în iad, să învețe cum doare,

Şi mila Ta, de mi-a dat mântuire,
Dă-o la altul, căci eşti Iubire!

Prea concurăm să ajungem în Rai,
Fără iubire, numai din grai,
De-Ți iubim darul, nu e frumos,
Să-l dăm la altul, mai păcătos?
Prea egoistă cruce de sine,
În bruta Lumii, te vezi pe tine?

Nu-s oare eu , plin de slavă de sine,
Fiu lepădării, Doamne, de Tine?
Cine e oare mai păcătos,
Ca mine, Doamne, cel ticălos?

Roagă-Te, Doamne, şi pentru cei
Ce n-au credință, şi sunt mişei,
Cheamă-i la Tine, Sfântă Iubire,
Ei sunt mai vrednici de mântuire,

Decât deşarta mea pustiire…

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

ÎN FIECARE ZI

În fiecare zi, îmi spun: aceasta este
O zi în care mă voi ruga, doar –
Voi fi asemeni unui înger peste
Prea chinuitul lumii obrăzar –

În fiecare zi, îmi spun: te roagă,
Şi celelalte, doar, ţi se vor da –
Dar n-am putere, dragoste, şi vlagă
A năzui, spre-Împărăţia Ta –

În fiecare zi, îmi spun: te-apleacă,
Şi fii asemeni spicului de grâu:
Îndură şi potop, şi viaţă seacă –
Dar roagă-te fără răgaz, şi frâu –

În fiecare zi, o rugăciune,
De duc la capăt, sunt aşa zdrobit,
Şi părăsit, că-mi pare o minune
Că am putut s-o-ndur, şi n-am murit –

În fiecare zi, aş vrea în cartea
Vieţii mele, viaţa unui sfânt
Să scriu – să lupt ca el, cu moartea,
Şi să înviu ca bulgăr de pământ –

În fiecare zi, aud într-una
În gând, cocoşii care cântă-n zori
Cum tot visez să fiu cu Tine una,
Şi doar mă lepăd, Doamne, de trei ori –

25 septembrie 2007

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

FIRIMITURA

A fost o vreme-n care nu ceream nimic -
Şi toate mi se ofereau senine -
Acuma cer o firimitură dintr-un bine -
Şi nu primesc din dânsul nici-un pic.

Poate e bun chiar postul cel de bine –
Firimitura lui e-atât de grea,
Că nu o poate duce crucea mea,
Şi nici cunoaşte sufletul din mine –

O cumpăneşte, Doamne! Chiar cu Tine…

Şi o împarte…

Altuia…

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

COLIBA LUI PETRU

-E mult petrol, Iisuse, pe Tabor!
Atâţi măgari cu el de se îmbibă
Ne vor purta, în ceruri, printre nori –
Să ne oprim, să facem o colibă!

-E multă apă, Doamne, pe Tabor!
Atâtea care de vor bea putere,
Şi-atâţia boi, vom emigra în sori!
Să ne oprim aici, să bem plăcere!

-Eşti doar Lumină, Doamne, pe Tabor!
Să vindem la tarabă-n târg - Lumina,
Şi apă, şi petrolul – negustori
Ce vor doar bine, şi nu ştiu ce-i vina!”

Şi n-ai spus, Doamne, scriu pentru părinţi:
„De n-am avut colibă pe pământ,
Vreţi - ce-am Creat - să faceţi din arginţi?”

28 septembrie 2007

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

HRISTOS LA PÂRSCOV

lui Vasile Voiculescu

Desculț, din sat în sat, când mai treceai
Te întrebau copiii fără vină:
Ce ne mai dai, ce daruri, în ce rai,
Când n-ai decât o traistă de lumină?

Şi prin oraşe, cu cojocul rupt,
Când îți târai cucernica lumină,
Te întrebau: azi, din opritul fruct,
Ce ne împarți, când eşti murdar de tină?

Ieri, Doamne, ai venit la un poet:
În satul lui, în casa părintească –
Desculț, flămând, sărac, trăgând încet
Atotputernicia Ta dumnezeiască –

Era o zi de toamnă –n care toți
Ți-au luat cojoc, toiag (vesmintele)- sărăcăcioase –
Cuvântu-Ți mut, l-au răstignit la porți,
Ți-au lăsat doar lumina peste oase –

Şi a plecat la masă-ntregul sat,
Şi te-au lăsat cum te-a făcut Fecioara,
Doar cu lumina stelei, îmbrăcat,
Să duci în spate, pe Golgota, țara…

12 octombrie 2007
(zi de salariu)

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

CAIN

Pe lumea cea bogată în piei de animale
Şi carne, aduc Ţie ofranda mea săracă –
De fân, şi flori, şi grâne, şi alte daruri goale
Crescute doar cu trudă, şi balegă de vacă –

Eu ştiu că jertfa-mi fi-va de Tine măsurată,
Şi ce-ţi aduc în faţă, în veci nu o să-Ţi placă –
Nu-i darul meu de suflet, şi inimă de plantă,
Nici sânge, şi nici carne de taur, sau de vacă –

Aşa cum măsori, Doamne, iubirea noastra toată
Cu fumul de ofrandă, să nu mă-ntrebi, Părinte,
De ce, răspuns la crudu-Ţi cântar, şi judecată
Tot carne îţi voi pune, şi eu, pe dinainte…

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

ABEL

Cu drag, îmi ucid boii şi vacile, din turmă
Să-ți fac un dar, Părinte, din trupu-mi roditor –
Un dar din contemplarea cerescului pridvor
De care sunt departe - doar să îți calc pe urmă –

Ce să îți dau? Ce-i este mai drag unui păstor!
Chiar turma risipită, păscând, pe o colină,
Chiar ochii ei de vită, atât de răbdător
Primind în gât, cuminte, cuțitul de lumină –

Ti-aş da mai mult, Părinte, ți-aş da întregul bine
De care sunt în stare, pe care mi l-ai dat,
Şi-ți multumesc, fii pururi, prea binecuvântat
Că fratele meu, Cain, ucide - pentru Tine…

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

30 MARTIE 1987

Când a murit tata

A fost o zi ca oricare alta.

Doar soarele a apus dimineața.

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

ILUZII

Cum să te-ajut? Când eu nu ştiu
Decât acasă când mă-ntorc
Prin fața templului pustiu
Să pun la coş, câte-un chiştoc –

Deşi sunt multe, unul pun –
Mai las destul la alți creştini –
Şi-o clipă, sunt pe stradă, un
Prea fericit, între străini –

Cum să te-ajut? Când gândul meu
Repetă golul pe o pistă,
Şi şoldul meu îmi spune greu
Dintr-o proteză, că există –

Cum să te-ajut? Vezi, am să pun
Azi, un chiştoc, şi pentru tine,
În coş, la templul de pe drum –
Şi-mi fac iluzii, că fac bine…

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

ALGEBRA UNUI ELEV AL VIITORULUI

Scădea cu-un deget vântul, în fiecare zi –
Şi ne-ntrebam cu toţii, când vântul nu va bate
Cum vom mai şti direcţia din care vor veni
Şi apă, şi pădure, şi turme, şi bucate?

Scădea c-un plin, petrolul, în fiecare zi –
Şi ne-ntrebam cu toţii, când nu va fi petrolul
Cu care curs de apă, ne vom acoperi
În infinitul lumii, mândria noastră – golul?

Scădea cu-un deget apa, în fiecare zi –
Şi ne-ntrebam cu toţii, când apa va fi seacă
Cum vom mai şti să scriem, în infinit, a fi?
Când sângele luminii vom bea, în loc de apă –

Creştea atâta ştiinţă, în fiecare zi –
Firesc, creştea pe lume sămânţa unui bine
Din care vor bea sânge, alţi oameni, alţi copii –
Şi toate câte-or creşte, se vor scădea din mine…

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

CEL CE E ÎN NEVOIE

Cel ce e în nevoie nu cere doar odată:
Cel care e, şi n-are, îţi cere viaţa toată –
Că n-are când se naşte, ce fericiţi, au pruncii,
Că n-au, când e la şcoală, părinţii, loc al muncii,

Că n-are-n facultate, venit, pentru cămin,
Că n-are loc de muncă - se termină un chin

Şi-ncepe mereu altul – se uită-n portmoneu,
Şi-n loc de bani, îl vede, desculţ, pe Dumnezeu –

Cel care n-are, are, nu treizeci de arginţi,
Ci doar, bătrâni, acasă, prea strâmtoraţi părinţi,
Ce-ar vrea să-i dea din lume şi luna de pe cer,
Dar n-au decât o pensie, din nu ştiu ce şantier,

Îşi peticesc aceeaşi masă pe zi, şi straie
Să-nveţe carte pruncul, s-ajungă om cu stare –

Şi niciodată nu ştiu să strângă îndeajuns,
Întotdeauna banii le scapă ba pe-o boală,
Ba pe un braţ de lemne, ba pe un bec aprins,
Şi n-are bani copilul de carte, şi de şcoală –

Mereu, aşa se-mparte şi bruma cea de carte,
Ajung copiii lumii tot mai citiţi, mai culţi,
Doar sufletul, nu-nvaţă că-i greu să îl asculţi,
Şi-atât de greu, la altul, să-i faci din tine, parte –

Cel ce e în nevoie, mereu e în nevoie –
Întinde mereu mâna, în fiecare zi,
Şi mâna lui întinsă e ba pentru copii,
Pentru părinţi, sau pentru o prea umană voie:

Aceea de a fi.

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

FLORI DE ICONIȚĂ

Şi pentru palma care ne doare,
Şi pentru vorba care ne doare,
Cerem iertare Bunei Fecioare,
Sfintei Fecioare cerem iertare...

Doamnă ce poartă-n pântec dreptatea
Şi adevărul, şi cărăruia,
Dă-i fiecăruia seninătatea
De a-Ți aprinde-n suflet căţuia...

Şi la lumina ei bucuroasă
iartă-ne urmele de pe pământ,
Căci dăruindu-ne masă şi casă
Luat-am din sufletul Pruncului Sfânt ...

Iartă părinţii, iartă copiii,
Iartă şi îngerii Tăi din văzduh,
Căci ne-am luptat între noi, să fim viii
Cei după trupuri, nu după Duh ...

Şi pentru palma care ne doare,
Şi pentru vorba care ne doare,
Cerem iertare Bunei Fecioare,
Sfintei Fecioare cerem iertare...

25 octombrie 2007

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

MAI LASĂ LUMINA

Mai lasă lumina să treacă prin tine,
Mai las-o, om –frate, mai las-o, vecine,
Căci numai lumina rămâne din noi,
Un fel de silabă, un fel de altoi –

Mai lasă lumina să treacă prin casă,
Doar ea nu ne-apleacă, doar ea nu ne-apasă,
Mai lasă lumina să treacă pârleazul
Spre lazul pe care n-ajunge necazul –

Mai lasă lumina să guste, ea, buna,
Din viețile noastre, trăite ca una,
Mai lasă lumina, cu palmă de pască,
Să ne mai mângâie, să ne cântărească –

Mai lasă lumina să râdă, să plângă,
Cu morții, cu vii, cu dragoste, lângă –
Mai lasă lumina să picure rouă
Pe inima noastră, tăiată în două –

Mai lasă lumina să-nvie, din moarte,
În veac să ne ierte, că-I suntem departe…

14 noiembrie 2007

Motto:

„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”

Iisus Hristos

IERNI DULCI

Ca pe săracii fără sobe să îi culci
În cerul fără frig al milei Tale,
Ne-mparte, Doamne milostiv, ierni dulci,
Fulgi calzi de nea, pe cărnurile goale.

Ierni dulci, ca floarea-n măr, să dai la toţi,
Să ne colinde-albine de ninsoare,
Şi din căldura Ta, să dai, de poţi,
Măcar somn lin, acolo unde doare.

Să nu ne deşteptăm deloc în acest veac,
Să nu vedem împărăţia gheţii,
Nici gerul care muşcă din sărac,
În pântec, Doamne, să ne porţi nămeţii.

Şi fii de gheaţă-n calda Ta Lumină,
Să nu ne naşti nici măcar în Eden,
Mai bine-n Tine, plămădiţi din tină,
Să Te rugăm să ne păstrezi, etern.

Acoperă-Ţi copiii de afară,
Şi-n toată bunătatea-Ţi să ne culci,
Ne iartă frigul care ne-mpresoară,
Şi ne împarte, Doamne Bun, ierni dulci.

5 decembrie 2007

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

MAI VINE MOŞ CRĂCIUN?

Mai vine Moş Crăciun, sau nu mai vine,
E-o întrebare pentru cât eşti de bogat,
Nu pentru cât pe lume-ai făcut bine,
Şi nici, cuminte, câte ai răbdat.

Sunt sate unde Moşul nu mai vine,
Periferii în care e uitat,
Desculți la care n-a adus botine,
Copii pe care nu i-a sărutat.

Şi câte nu-s anapoda pe lume,
Ce daruri aşteptăm, şi nu-s de noi,
Ce Moşi Crăciuni scriu opere postume
Din ce-am primi, de nu am fi fost goi.

Cum vin cu sănii, Moşii-n supermarket,
Cum renii-n galantare au sălaş,
Cum Moş Crăciun e-un bussines, şi un target
De financiare boom-uri, la oraş.

Şi cum nu vine el prin mahalale,
Prin bojdeuci, colibe, ori bordeie,
Cum n-au valoare nişte inimi goale
În Crăciuniada Lumii epopee -

Mai vine Moş Crăciun, sau nu mai vine,
E-o întrebare pentru cât eşti de părinte,
Să ai copiii lumii toți, în minte,
Ca şi cum toți, s-ar fi născut din tine.

Mai vine Moşul? Cine să mai ştie?
Şi poate că vei creşte într-o zi
În care ca un Moş vei împărți,
Doar la copiii tăi, o bucurie.

Iar ca să uiți pe-acei, sperând, copii,
Ce-aşteaptă, şi nimic nu vor primi,

Motto:

„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”

Iisus Hristos

Vei face daruri surdo-mute poezii.

6 decembrie 2007

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

DARUL

Cred, Doamne, că într-o Biserică, în centru,
În noaptea de Crăciun, un brad ai pus –
Cu daruri nemaiîntâlnite, pentru
Toți oamenii, ce sunt, vor fi, şi nu-s –

Şi toți intrau pe rând ca să primească,
Şi toți doreau, dar nu vedeau nimic –
Decât un brad şi-o stea Dumnezeiască,
Şi-un Moş Crăciun, care li-era bunic –

Ai fost cuminte? întreba bătrânul –
Am fost cuminte! răspundeau ei, blând–
Şi Moşul, Universul da la unul,
Apoi la alții, binecuvântând–

Şi toți plecau cu Universu-n brațe,
Cu stele, sori, planete, galaxii,
Veneau ca robi, şi plecau Regi, pe viață,
Cu-atâtea Universuri, jucării –

Cât vom trăi? Îl întrebau pe Moşul –
Şi după Univers, ce ne mai dai?
Şi Moşu-şi netezea veşmântul roşu,
Şi le spunea: De-ați cere voi un Rai!

Şi darul lor creştea, creştea, într-una,
Şi ei creşteau, creşteau, nemăsurat,
Că peste-un an, de Moş, spuneau toți una:
Mai dă-ne Universuri, Moş ciudat!

Şi Moş Crăciun le împărțea într-una,
Alt Univers, la fiecare ins,
Şi peste-un an, de Moş, spuneau toți una:
Nu avem loc, de noi, în Necuprins!

Cât vom trăi? Îl întrebau pe Moşul –
Şi după Univers, ce ne mai dai?
Şi Moşu-şi netezea veşmântul roşu,
Şi le spunea: De-ați cere voi un Rai!

Motto:

„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”

Iisus Hristos

Aşa, de-o veşnicie se împarte
Acelasi dar, dorit, de Moş Crăciun,
Doar singur, Raiul, darul fără moarte,
Sub brad aşteaptă suflet de om bun -

Împarte Moş Crăciun atâtea haruri,
Atâtea infinituri de cules,
Dar darul Creatorului, din daruri,
Este un singur Rai, în Univers!

Puţini îl cer, puţini îi ştiu dulceaţa,
Puţini, cărarea strâmtă către stele,
E darul ce se face dar, cu viaţa –
Cred, Doamne!-Ajută necredinţei mele!

7 decembrie 2007

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

CATEDRALA BUCURIEI

Mi-ai spus, luminată poiană,
Mi-ai spus, zori de zi, zori senine,
Mi-ai spus: „Viata ta e-o icoană,
Eu nu pot trăi fără tine!”

În seara cu stele în strană,
În fagurii dulci, de albine,
Mi-ai spus: „Leac îmi eşti, pentru rană,
Eu nu pot iubi fără tine!”

În limpezi fântâni, sfântă cană,
Viind vechi licori cristaline,
Mi-ai spus: „Mi-e lumina ta, hrană,
Eu sufletu-mi dau, pentru tine!”

Pe lume, lumină orfană,
Tu, cetină verde, de bine,
Mi-ai spus: „Niciodată n-ai teamă,
Eu voi învia pentru tine!”

Colind ca o voce de mamă,
Prin mrejele tainelor line,
Mi-ai spus: „Tu mi-eşti viața sărmană,
Eu nu-s Dumnezeu, fără tine!”

La naşterea Ta, siderală,
Îți spun, când Lumina Ta vine,
Îți fac din Cuvânt, Catedrală:
„Eu nu pot trăi, fără Tine!

Eu nu pot iubi, fără Tine!
Eu sufletu-mi dau, pentru Tine!
Eu voi învia, pentru Tine!
Eu nu pot fi om, fără Tine!”

21 decembrie 2007

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

EUTOPIA

lui Mihai Eminescu

Moto: ,,Iubesc acest popor bun , blând, omenos, pe spatele căruia diplomaţii croiesc charte şi răzbele, zugrăvesc împărăţii, despre care lui nici prin gând nu-i trece. Iubesc acest popor care geme sub măreţia tuturor palatelor de gheaţă pe care i le aşezăm pe umeri.”
,,Oamenii învăţaţi, dar fără talent propriu, mi-i închipuiesc ca o sală întunecată, cu o uşă de intrare, şi una de ieşire; ideile străine intră pe o uşă, trec prin întunericul sălii, şi ies prin cealaltă, indiferente, sigure, şi reci. Capul unui om de talent este ca o sală luminată, cu pereţi, şi oglinzi.”
,,Dumnezeul geniului m-a sorbit din popor, cum soarbe soarele un nour de aur din marea de amar.” (Mihai Eminescu)

A fost odată un om care tăia în oglinzi
Tablouri de litere. Cu stele de frig. Rebegite sub grinzi.
Trecea peste praguri de case, colindând, lumânare cu lumânare;
Puţini îl vedeau. Văzătorii erau orbi din născare,
Întrebându-l din lacrima universală: pentru ce ne colinzi,
Trecătorule prin trecătoare ?

A fost odată un om care scria mai departe.
Puţini îl citeau. Tot mai impari, îl studiau după moarte.
A fost, din carte în carte, de toate:
Tei, îndrăgostit, şobolan. Sau luceafăr.
Prea bătrân, ori prea tânăr.
Prea cald, ori prea rece.
Niciodată întreg la sufăr.
Mioritic astral, ca o floare de nufăr
Pe un lac sideral
De cireşe.

Atâtea cuvinte, ieşite să ceară cuvânt
Pietrelor de morminte.

El scria cu cei care îl înşelau.
Scria cu Alfa şi Omega, şi cerşetorii din Au !
Care nu existau.

Motto:

„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…"

Iisus Hristos

Şi pentru că toți era frumos să poarte, măcar, numele, mic,
El repetă mereu: Trăieşte, trăieşte, trăieşte !

16 ianuarie 2001- 14 ianuarie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

DOINA UNIRII

O lumânare pentru vii,
O lumânare pentru morţi.
Unirea noastră pentru toţi
Ce-au fost, şi sunt, şi vor mai fi –

O lumânare pentru vii,
O lumânare pentru morţi.
Să mai aprindem, astăzi, toţi,
Pentru părinţi, pentru copii –

O lumânare pentru vii,
O lumânare pentru morţi.
E hora noastră, între porţi
De pâine-n orişicare zi –

O lumânare pentru vii,
O lumânare pentru morţi.
Unirea noastră, de socoţi,
E tot ce nu ştim socoti –

O lumânare pentru vii,
O lumânare pentru morţi.
Închină-te, atât cât poţi,
Cu drepţii Sfintei Românii!

O lumânare pentru vii,
O lumânare pentru morţi,
În fiecare zi, de poţi,
Cu Dumnezeu ne vom uni!

O lumânare pentru vii,
O lumânare pentru morţi.
Hristos este la noi, la porţi,
Spunându-ne: Române, fii!

O lumânare pentru vii,
O lumânare pentru morţi,
Mai drepţi, mai buni, mai răi, mai hoţi,
Suntem ai Tăi, Hristoase, toţi,
Uniţi pe cruci, pe ţepi, pe roţi,

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…"
Iisus Hristos

Numai să vii, numai să fii!

Cu Dumnezeu ne vom uni!

24 ianuarie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

ÎŢI IARTĂ, DOAMNE, PREA FRUMOŞII TĂI NEBUNI

Îţi iartă, Doamne, prea frumoşii Tăi nebuni,
Ei ştiu că Lumea-i rea, dar o fac bună,
Ei ştiu că toţi Te fură, dar pe strună
Fac Sfinţi din păcătoşii Tăi cei buni –

Îţi iartă, Doamne, prea frumoşii Tăi nebuni,
Ei ştiu cât de frumos este urâtul,
Şi ce urât, să tai la taine, gâtul,
Să pui pe capul viermilor, cununi –

Îţi iartă, Doamne, prea frumoşii Tăi nebuni,
Ei ştiu să nu găsească mai nimică
Acolo unde alţii găsesc frică
De ei, de măcelarii celor buni –

Îţi iartă, Doamne, prea frumoşii Tăi nebuni,
Ei ştiu, ca vagabonzii prin ispite,
Să-şi rătăcească drumul spre iubite,
S-aştepte, din morminte, să-i aduni –

Îţi iartă, Doamne, prea frumoşii Tăi nebuni,
Doar câinii le mai simt dulceaţa morţii.
Ei îi conduc la Tine-n faţa porţii,
Să-i mântuieşti cu dreapta, pe cei buni –

Îţi iartă, Doamne, prea frumoşii Tăi nebuni,
Că-n întuneric, totuşi, e lumină.
Au ei aici un Babilon de vină,
Că nu fac rău, cât fac, prea buni, cei buni –

Îţi iartă, Doamne, prea frumoşii tăi nebuni…

24 ianuarie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

CELE 3 DORINȚE

- *care pentru regele Solomon au fost una singură: înțelepciune…*

Când veacuri tac,
Iisuse, m-ai întrebat regesc:
„Ce vrei să-ți fac?”
- Dă-mi, Doamne, să ştiu să Te iubesc!

În crudu-mi veac,
Tu, Doamne, m-ai întrebat ceresc:
„Ce vrei să-ți fac?”
- Dă-mi ştiința, pe oameni, să-i iubesc!

În veac sărac
La suflet, m-ai întrebat Domnesc:
„Ce vrei să-ți fac?”
- Dă-mi, Doamne, să ştiu să-Ți mulțumesc!

27 ianuarie 2007

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

LACRIMI AURITE

Ia cerul meu şi umple-l cu sfinţi, în loc de stele !
Ia gândul meu, si umple-l cu seu de lumânare !
Ia viaţa mea, şi fă-o Biserică la cele
Arând cu duhul ţarini de trupuri muritoare –

Ia-mi mâinile şi fă-le în palme, crăpătură
În care să coboare duhovnicii din rai,
Ia-mi inima şi fă-o, în ruga lor, prescură,
Cu milă să ne-mpartă lumina lor de crai –

Cine mai ştie câte vor fi de luat din robii
Ce nici nu ştiu de ele, de care n-au aflat,
Aşa cum în lumină, se mişcă tandru, orbii,
Zorim şi noi, ca dânşii, pe ritmuri de păcat –

Şi gândurile noastre, demult, sunt doar cenuşă,
Şi lacrimile noastre, demult, s-au aurit,
Doar simţurile noastre ne bat, grăbit, la uşă,
Făcându-ne simţirea din noi, de negăsit –

Ia-mi, Doamne, tot cuvântul, litania, şi versul,
Şi fă-mă zugrăveala ce numai Tu, o ştii,
Icoană ce aşteapta din cer, să-i vină mersul,
Să stea-n aceeaşi strană, plângând pentru cei vii –

30 ianuarie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

NUMAI ATÂT

Îți voi vorbi de viermii cruzi,
De oamenii asemeni lor,
De-un zbor în care alții dor –
Tu n-ai s-auzi…

Îți voi ciopli cum noi, cirezi,
Dorim acelaşi fruct oprit,
Îți voi da oase de iubit –
Tu n-ai să vezi…

Îti voi da sfinți
Să te învețe să te dai
De hrană, sufletelor-cai,
Tu n-ai să simți…

Voi da, ce mulți!
Îngeri de oameni păcătoşi
Să mi te crească, prea frumoşi -
N-ai să-i asculți…

Îți voi da mii
De vieți, să tragi un înțeles
De care praful s-a ales -
Tu n-ai să ştii…

Voi da dovezi
Că noi suntem nemuritori
La suflet, nu lumeşti comori -
N-ai să mă crezi…

Tu n-ai s-auzi
Tu n-ai să vezi
Tu n-ai să simți
N-ai să asculți

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

Tu n-ai să ştii
N-ai să mă crezi!

30 ianuarie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

CALEA ADEVĂRULUI VIEȚII

Primit-am semne cum n-au mai fost –
Minuni, şi lauri, şi bogății…
Dar Ți-am spus: Doamne, nu eşti aci!
Nu Te cunosc…

Când închina-Ți-s-au toți, pe de rost –
Când rugăciunea spuzea-n chilii…
Ți-am spus: Nu, Doamne,nu eşti aci!
Nu Te cunosc…

Când toți țineau şi mătănii, şi post -
Când erai Slava Lumii de fii…
Ți-am spus: Nu, Doamne, nu eşti aci!
Nu Te cunosc…

Când nici-o taină nu avea cost –
Şi-o veşnicie, eram copii…
Ți-am spus: Nu, Doamne, nu eşti aci!
Nu Te cunosc…

De-abia când daruri nu au mai fost -
Când din lăuntrice împărății
Tu ai murit ca să fiu intre vii,
Ți-am spus: Iisuse, Te recunosc…

31 ianuarie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

ACEASTA-I, DOAMNE, RUGĂCIUNEA MEA

Pe câte un pomelnic voi tot pune
În fiecare zi, de voi putea,
Toţi viii Lumii, şi toţi morţii de pe Lume.
Aceasta-i, Doamne, rugăciunea mea !

„Mânca-v-ar Raiul!”, bucuros voi spune,
Precum Cleopa – pomenind, aşa,
Toţi viii Lumii, şi toţi morţii de pe Lume.
Aceasta-i, Doamne, rugăciunea mea !

Şi poate vei mai face o minune,
Şi-n Rai, Hristoase, Doamne, vor intra
Toţi viii Lumii, şi-nviaţii de pe Lume.
Ascultă-mi, Doamne, rugăciunea mea !

Şi îngerii din trâmbiţe să sune,
Când Tu, Cel Milostiv, Îţi vei ierta
Toţi viii Lumii, şi toţi morţii de pe Lume.
Aceasta-i, Doamne, rugăciunea mea !

Pe câte un pomelnic voi tot pune
În fiecare zi, de voi putea,
Toţi viii Lumii, şi toţi morţii de pe Lume.
Aceasta-i, Doamne, rugăciunea mea !

7 februarie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

MĂ-NTREB, IISUSE

Mă-ntreb, Iisuse, ai lăsa
Un om trufaş şi mincinos,
Ce-ţi spune: „Iartă-mă, Hristos!”,
Afară din coliba Ta?

Mă-ntreb, pe ultimul tâlhar,
Cel mai cumplit, de-ţi cere milă,
L-ai alunga-n dispreţ şi silă,
Când pentru păcătoşi, eşti dar?

Mă-ntreb, pe ultimul făţarnic,
Ce-Ţi spune: „Domnul meu, fii bun!”
Nu l-ai răbda, ca pe-un nebun,
Când crucea ai răbdat-o, tainic?

Când tuturor ai fost ocară,
Dar şi ieşire din păcate,
Este vreunul care bate
La uşa Ta, şi-i spui: Afară!?

Doar ierţi, şi mântui, Împărate…

12 februarie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

MAI APROAPELE TĂU, DOMNUL

Să-mbraci în haine fraţii norodoi,
Doar ca să-i vezi, apoi, cât sunt de goi –
Să îi pofteşti la masă, ca să simţi
Că numai pentru ei, au blid, şi dinţi –
Celui ce-i este sete, dă-i să bea,
Să-nveţi să-nduri, căci nimeni nu-ţi va da –
La cel închis, de mergi, să ştii că el
Nu va veni-n celula ta, defel –
Străinul, ca pe-un frate, să-l cinsteşti,
Şi nu-ţi va da în ajutor, un deşti -

Abia atunci vei şti cât e de greu
Să iubeşti omul, nu pe Dumnezeu…

15-16 februarie 2008

Motto:

„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”

Iisus Hristos

ROST

Aş fi avut nevoie de un rost,
Pe lumea mult mai dulce ca o fragă,
În care fericitul ţine post –
Atunci mi-ai dat miros, şi gust: Te roagă!

Aş fi avut nevoie de un rost,
Nu strâns cu nod, la mine, în desagă,
Ci împărţit, pe alb, ştergarul vost' -
Mi-ai dat auz şi pipăit: Te roagă!

Aş fi avut nevoie de un rost,
Când curtea vieţii mele sta pârloagă,
Şi n-aveam decât cerul adăpost,
Atunci mi-ai dat, din Tine, văz: Te roagă!

Aş fi avut nevoie de un rost,
Când chiar lumina lumii e oloagă –
Când fericiţi îmi par cei ce n-au fost,
Atunci mi-ai dat din tine, prânz: Te roagă!

februarie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

CURRICULUM VITAE

Cel de pe urmă, Ție, când mă-nchin,
Şi primul, nervii, când irump, din mine –
Întâiul Tău, uscat şi sterp, smochin,
Şi cel din urmă făcător de bine –

Întâiul ce ia hrana Ta, din blid,
Şi ultimul, la altul, ce-o împarte –
Cel de pe urmă, tencuit în zid,
Şi primul, ce Îți cere dar, şi parte –

Întâiul ce Îți cere ajutor
De e bolnav, sau doar un nerv, îl doare –
Şi ultimul ce-Ți este rugător,
De grija altui semen, la strâmtoare –

Întâiul, trupul lui de e bolnav,
Ce-Ți cere milă, binecuvântare –
Şi ultimul, pe-un altul, mai firav,
Să îl intrebe, măcar, ce îl doare -

Întâiul, ce se vede doar pe sine,
Întâiul, ce se vrea ferit de chin,
Întâiul, ce nu vede deloc bine
Prinosul altui suflet de creştin –

Întâiul, în zavistie şi ceartă,
Întâiul, în invidie, răutate,
Ultimul, crucea altuia, ce-o poartă,
Şi cade, şi-o ridică, mai departe –

Întâiul ce se roagă, totdeauna,
Să-i fie bine lui, la orice greu,
Şi ultimul ce-Ți cere a fi una,
Cu una, Doamne, voia Ta, mereu!

19 februarie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

TESTAMENT

Milenii de foc am trăit într-o viaţă –
Şi tot ce-am ales n-are-n lume folos –
Că nu despre aur ori falā învaţă -
Ci despre Păstorul Iubirii, Hristos –

Şi tot Universul am mers – era piaţă –
Şi tot se vindea,o, atât de frumos!
Şi toţi se luptau pentru propria lor viaţă –
Dar viaţa-şi dădea, pentru toţi, doar Hristos –

Şi timpuri şi ere păreau că răsfaţă –
Materie şi spaţii dădeau din prinos –
Dar schimnic era de schimbarea la faţă,
Căci totul e-n sine, Eternul Hristos !

Dar cât de puţini îi urmau o povaţă!
Şi-n cuget, şi inimi, ce plumb este gros!
Cum mergem cu toţii, jucând ca pe aţă
Spre hăul pe care e Punte – Hristos!

Eu ştiu: precum iarba, cuvântu-mi vă spală
Picioarele goale - şi neputincios
Nespusele-mi taine, să lepăd pe coală -
Vă rog, doar: urmaţi-L pe Domnul Hristos!

Cu slabe puteri, pipăind precum orbii,
Târaş, bâjbâind, numai suflet şi os –
Anină-ne, Doamne, de fluierul vorbii,
Să fim doar Lumină, în Domnul Hristos!

12 martie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

CUM A MURIT VEŞNICIA LA SAT

N-a mai rămas nici-un gropar în sat.
Cum nu-s copii, şi nici nepoți nu sunt,
Cine să pună morții în pământ?
În casa lor, i-am pus pe morți în pat

Şi i-am încins cu brâul lor cel strâmt.

La sărbători, venim la şezători.
Şi-i întrebăm de au ceva de spus.
Ei doar aşteaptă încă, din Apus,
Să vină un gropar, că-i greu să mori.

Şi să rămâi prin ceruri, ca Iisus !

Departe, hăt, se fac atât de des
Noi planuri mari de înviat țărani.
În timp ce ei, sătui de munci şi ani,
Aşteapta doar, groparii, la cules…

17 martie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

SĂ NINGI ÎN SAT, CU MINE, DES…

poetului Florea Florescu

Coboară satul în fântâni
În ciuturi de sinapse moarte,
Când bem nisipul dintr-o carte
Doar ne spălăm frumos pe mâini
De-atâtea cruci nejudecate…

Mai ară neamul meu pe cer,
În constelaţii înflorite,
Se coc livezile de pite,
Şi urcă iarna prin prier,
De-atâtea stele neplivite…

Bunica ia zăpada-n mâini,
Omătul rece dă în floare,
Şi-n infinit e sărbătoare
Că îi beau, lapte de la sâni,
Întreaga pomilor ninsoare …

Adulmec raiul – e pe-aici,
Zidit cuminte de-o mistrie
Pe un picior de veşnicie,
Şi pe o gură de opinci,
Printre bunici de iasomie…

Se strigă ei prin univers,
Cu barca pleacă printre sorii
Ce mai învârt lumina morii,
Să scrie pâinea unui vers,
Cu peştii limbii, şi cu zorii…

Şi iarna urcă, la cules,
E alb opaiţul galaxiei,
Iisus ia mâinile Mariei,
Şi-i spune: mamă, te-am ales
Să fii zidita veşniciei…

Motto:

„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”

Iisus Hristos

Să ningi în sat, cu mine, des…

24 martie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

SEMINȚELE LUMINII

poetului Florea Florescu

Soarele a uitat să apună,
Soarele a uitat să răsară –
Alta lumină, mai bună,
Pe dinăuntru, ne ară…

Suntem semințe luminii,
Cu rădăcini de cuvinte,
Urcă prin troița tulpinii,
Flori spre fântânile sfinte…

Apa în stele coboară,
Laptele mamei, în stână,
Ştie pe dinafară
Inima de la o mână …

Turme ne-or trece, prin vene,
Verdele fi-ne-va dor,
Noi suntem blânde poeme
Care învie, când mor…

24 martie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

RĂSPUNSUL

Am căutat binele, şi l-am găsit greu
Am căutat răul, şi uşor, să-l culeg
Am pornit. Când m-ai întrebat ce aleg,
Ţi-am răspuns cu numele meu.

M-au chemat semenii, cu milă şi dor,
Cerându-mi binele, răul, făcându-l
- Când m-ai chemat, să Te pipăi cu gândul,
Ţi-am răspuns cu numele lor.

Târziu, n-am mai ştiut de bine, sau rău
Zidit în Tine, ca într-o cetate,
De care nimeni nu mă desparte
Ţi-am răspuns cu numele Tău.

Motto:

„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”

Iisus Hristos

RUGĂCIUNE

Atât de slab, încât nimica bun
Nu pot lângă altarul Tău să pun.
Atât de slab, încât doar rugăciune
Iau din nemărginita Ta minune.

Atât de slab şi-nfrânt de neputință,
Te rog pe Tine, mai Presus de Ființă:
Ai milă, Doamne, de cei morți, şi vii,
Tămăduieşte-Ți firavii copii.

Îndură-Te de mila lor, Păstor
Al cerului întreg, şi-al tuturor.
Dă-ne înțelepciune şi iertare,
Iubire şi măsură şi răbdare,

Ne dăruieşte, Doamne, firea Ta,
Mai bună decât toată dragostea.
Ne spală de păcate şi de vină,
Şi dă-ne pâine, casă de lumină,

Dă-ne căldură, straie şi bucate,
Cuvinte dulci ca mierea şi-mpăcate.
Ne mângâie pe frunte ca un tată.
Ne vindecă, ne leagănă, ne iartă …

Atât de slab, încât nimica bun
Nu pot lângă altarul Tău să pun.
Atât de slab, încât doar rugăciune
Iau din nemărginita Ta minune.

Atât de slab şi-nfrânt de neputință,
Te rog pe Tine, Mai Presus de Ființă:

Ne întăreşte, Doamne, în credință!

22 Decembrie 2005

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

SCHIMBAREA LA FAȚĂ

unor femei de la țară, venite la slujba întronizarii părintelui Sebastian ca Episcop al Slatinei

Tot trec țăranii noştri arşi de soare,
În bărci de grâu, spre muntele Tabor.
Şi pe atâtea ape migratoare,
Taborul e în inimile lor…

Păstrează pentru ei cât să le crească
Acelaşi grâu, şi în ogradă, prunci.
Restul împart la spița omenească,
Şi lui Hristos, prezent şi El, atunci…

Stau şi privesc țăranii, cum Ilie
Vine la danii ruşinat.
Şi le deschide cer de apă vie,
Că şi-a dat satul, inima, la sat …

Aşa învie omul, chiar când moare.
Precum țăranii, mila, de-o învață,
Cât mai sunt ei, ne spală pe picioare,
Şi ne mai schimbă – Dumnezeu – la față…

29 – 30 martie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

RUGĂCIUNE ATEE

Doamne, spiţa asta de atei
Botezaţi, şi proşti, ca vai de ei,
Care nu ştiu ce a spus Cleopa,
Au intrat flămânzi şi-n Europa.

Ei sunt, Doamne, ultimii creştini
Ce s-au băjenit printre străini.
Ei mai ţin Biserica Ta-în mână,
Robotind la urdia păgână.

Nu le-ajunge ziua a robi
Banul cel de fiecare zi.
Dacă nu s-ar da, pe-arginţi, o pâine,
Ţi-ar fi tot creştinul, Ţie, câine.

Blând Păstor al stânei risipite,
Dă-le, Doamne de pe cruce, pite.
Trupul Tău să le aline chinul,
Sângele să-Ţi bea, la nunţi, ca vinul.

Şi te mai îndură şi îndură,
Să le dai şi dragostea în gură,
Să Te tot împartă, şă îmbuce,
Rege al iubirii de pe cruce.

Şi nu-Ţi fie silă dacă put,
De au creştinismul sub şezut.
De au fost călăi, sau au fost sfinţi,
Au copii în iad, şi-n iad – părinţi.

Tu, care citeşti ca într-o carte
Inimile noastre prea deşarte.
Dă-le, Doamne, măcar la copii,
Pâinea cea de fiecare zi.

Iar la cei atei atât de fameni,
Botezaţi creştin, dă-le folos.
Să se-aprindă, Doamne, între oameni,
Lumânări, Păstorului Hristos!

4 aprilie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

CÂNTEC DE ZIUA NOASTRĂ

Cu fiecare zi, te-ngrop în mine,
Tu, depărtata mea Singurătate,
Şi ocolindu-te, la amândoi, fac bine,
Târziu, când toate fi-vor judecate.

La câțiva ani, îți bântui şi eu, pragul,
Să-ți mai aduc o carte şi o floare.
Să ne mirăm cum trece timpul, dragul,
Şi ia un dram de vis, din fiecare.

Şi dacă mâna îți sărut, şi zboară,
Şi dacă îmi săruți obrajii, oare
De ce mi-eşti dragă, dulcea mea povară?
Nu e păcat? Şi nu este prea mare?

18 aprilie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

FLORI DE SALCÂM PENTRU NICĂPETRE

Oamenii, care sunt iubiți foarte mult, iubesc foarte puțin. Oamenii, care iubesc foarte mult, sunt foarte puțin iubiți.

Salcâmu-ți, frate Nicăpetre,
Ce ți s-a arătat în vis,
Va înflori cândva, mon maitre,
Şi pe pământ, şi-n Paradis.

Şi-n mâna ta, vom fi toți pietre.
Tu vei ciopli în noi, curând,
Salcâmi cu flori de Nicăpetre,
Atât de dulce, picurând.

De ce nu se mai nasc ca tine,
Salcâmi cu flori, visând pe lunci?
E semn că nu ştim ciopli bine
Eternitatea, pentru prunci…

21 aprilie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

CRUCEA DE FIECARE ZI

... pădurea nu se teme de cel care ia din ea cu carul. Căci după câţiva paşi, osia carului se frânge de greutatea carului… Pădurea se teme de cel care ia din ea, câte un vreasc, în fiecare zi… (părintele Cleopa Ilie)

Când rabdă azi de foame lângă tine
Bolnavi, bătrâni, copii - neputincios -
Ţi-a fost vreodată, omule, ruşine?
Le-ai împărţit o clipă de frumos?

Când foame fac şi astăzi, prin spitale,
Aceiaşi deţinuţi ai vreunei boli,
Le-ai dus bomboane, şi zaharicale?
Te-ai numărat printre ai milei, soli?

În cimitire, unde sunt morminte
Fără de floare, fără rugăciuni,
Le-ai scăpărat o rugăciune-n minte?
Şi ai sădit, prin buruieni, minuni?

Când sunt atâţia preoţi într-o lipsă,
Şi pentru ei, şi pentru turma lor,
Ai pus un deget pe apocalipsă?
Ai ajutat o turmă, şi-un Păstor?

Şi mai presus de toate, nu odată,
Ci-n fiecare zi, ai împărţit,
Un vreasc din viata ta aşa bogată,
Ca bucurie celui obidit?

Ai fost la cel închis, la cel în zdrenţe?
Ai dat o cană celui însetat?
Şi mai presus de orice penitenţe,
În orice zi, ce dar, din tine-ai dat?

Din codrul vieţii, măcar o surcică
De-ai dat, fii veşnic binecuvântat!
Şi-n fiecare zi, repetă, mică,
Această mare faptă de-Împărat!

Motto:

„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”

Iisus Hristos

Fii bun! Fii Om! „Hristos a înviat”!

22 aprilie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

PSALM PENTRU SUFLETUL IUBITEI

Mai ai nevoie, încă, de mâna mea pe tâmple,
Să țese infinitul din lacrimile tale?
Prin inimă să-mi ningă curatele petale,
Ca mâna ta, femeie, ce sângele îmi umple?

Din fiecare floare, ai luat suav parfumul,
Şi mi-ai topit în vene lunatice poiene,
Prin sufletul tău tandru, păzit, îmi trece drumul,
Sunt pasăre în cuibu-ți, mireasă de poeme.

Aripile-ți descopăr, mereu, pe ai mei umeri,
Zbor logodit de-a pururi, din cer, mi-ai dărui,
Tu ştii eternitatea să numeri în copii,
Şi în copii, țărâna ce suntem, să o numeri,

Purtând la sân Biserici ce vor silabisi…

23 august 2006

Motto:

„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”

Iisus Hristos

CITEŞTE, ŞI DĂ MAI DEPARTE!

Citeşte, şi dă mai departe
Lumina din Postul cel Sfânt,
A Celui născut pe pământ,
Să nu ai nici vină, nici moarte –

Citeşte şi scrie-I în gând
Răvaşe de fapte divine,
Scrisori celui slab şi flămând,
Poeme de fapte de bine –

Un vers, o silabă, un ton,
Adaugă la cea mai frumoasă
Minune a Domnului-Om,
Primeşte-L în suflet, acasă –

Citeşte-I bătaia în prag,
Şi mergi în Biserica-I unde
Chiar Domnul se-mparte cu drag,
Şi-n sufletul nostru, pătrunde –

Citeşte din sufletul Lui
Cu sufletul tău, alfabetul
Jertfirii spre binele cui
Pe cruce ne-ntinde/primeste/ne ia tot oțetul –

Citeşte, şi dă mai departe
Lumina din Postul cel Sfânt,
A Celui născut pe pământ,
Să nu ai nici vină, nici moarte –

Şi scrie-I cu viața o carte…

22 martie 2006 – 23 aprilie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

QUO VADIS, HOMINE?

Demult Ţi-am luat tot ce aveai de dat,
Dar ce aveam de dat, n-am dat o iotă,
Un strop de apă celui însetat,
Celui desculţ, o talpă de ciubotă –

Nici însetaţi pe lume nu mai sunt,
Şi nici desculţi , iar s-avem loc de muncă
De cumpănit un bine pe pământ,
Nu am găsit, pe lume, vreo poruncă –

Aşa se face că gonim hai-hui,
Pe unde unii spun că-Ţi este voia,
Pe unde stai cu inima în cui,
Şi ne asculţi şi voia, şi nevoia –

Aşa se face că eşti de prisos,
Năframă pentru lacrimi şi durere,
Şi eşti înmormântat până la os
Chiar şi în psalmi pioşi de înviere –

Aşa se face că, de viu, în ziduri,
Îţi facem locuinţă de istov,
Şi împărţim din trupul Tău, în bliduri,
Ziua de mâine, la săraci, ca Iov –

Căci ce aveai de dat, ai dat, şi dai,
Şi ce avem de dat e de ruşine –
Tu eşti în iad, şi noi, trăim în rai,
Şi pentru noi, se poate şi mai bine…

3 mai 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

ASEMENI LUI PILAT

Tu, Doamne-n care omul ce sunt, încerc să cred,
Cu timpul, şi cu vârsta, o taină am aflat:
În loc să mă apropii de Tine, ca un ied,
Cu fiecare clipă, mă-asemăn lui Pilat –

Tot mai bătrân, şi fără puterea de-altădat’,
În jur văd doar fanatici, ce cred, sau nu, în Tine,
Şi Lumea mi se pare un Babilon ciudat,
Ce-i blestemat să n-aibă ruşine, şi nici bine –

În loc de blânda pace, văd luptă doar, etern,
În timp ce bietu-mi suflet tânjeşte la odihnă,
E-o luptă-n Paradisu-Ţi, şi luptă şi-n Infern,
Îmi ceri să am credinţă: eu, doar, visez la tihnă –

Şi-aş fi, de-acum, pesemne, asemeni lui Pilat,
Cu mâinile curate, şi suflet de păcate,
De nu Te-aş ţine-n minte, pe gânduri, legănat,
Să ni le ierţi pe toate, să ni le uiţi pe toate –

Aşa mă spăl de Tine, pe mâini, şi nu cum Eşti -
Aşa mi Te închipui - de toate, Iertătorul -
Iar dacă veşnicia-i pe răi să-i osândeşti,
Numai în mine, Doamne, loveşte cu piciorul …

6 mai 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

O VEŞNICIE… ÎNCĂ-O VEŞNICIE…

De dragul meu, fă o minune, Doamne,
Întinereşte, în azil, bătrânii,
Şi fă din toată Lumea, Țara Pâinii,
Din leagăn, dă-ne-nțelepciuni de toamne!

De dragul meu, fă, Doamne, o minune,
Să nici nu se mai moară, să nu doară,
Să fie cum vrea orice om, afară -
Gerar, Florar, Cuptor, Gustar, Răpciune…

De dragul meu, fă, Doamne, Lumea, Rai –
Nu cum e ea, cum este Rai, în Tine,
Dă-ne Lumina bunului Tău bine,
Îmbracă-ne-n Dumnezeiescu-Ți strai.

De dragoste, de har, şi bucurie …
O veşnicie… încă-o veşnicie…

7 mai 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

CÂNTEC DE LEAGĂN

Mai ia-mă, Doamne, pe genunchi.
Cu mine, joacă-Te pe lazuri,
Mai dă-mi Lumină din rărunchi,
Să zbor, bătrân, peste pârleazuri –

Mai ia-mă-n braţe, să mă duci
Unde Ţi-e dragostea mai mare.
Acolo unde scrii pe cruci,
Că viaţa noastră, capăt, n-are –

Mai fă-mi din zdrenţe, jucării,
Şi de nu ştiu ce Ţi-aş mai cere,
Adu-mi la poartă mulţi copii,
Căci ei ştiu drumul spre-nviere -

Adu din ceruri vaci şi boi,
Licori de grumbene, în linguri,
Şi vino la păscut, cu noi,
Să ne păzeşti, că suntem singuri -

Fă-ne colibe din frunzar,
Şi mere coapte-n pietre calde.
Ne culcă seara, în cuibar
De şură-n - fânul de smaralde –

Copii de îngeri, de mai sunt,
Să ni-i trimiţi, să batem cotca.
Să ningă florile mărunt,
Pe unde-Ţi trece-n vise, lotca –

Şi din cireşii lui Avram,
Din merii verzi ai lui Simion,
Ne mai apleacă,-n somn, un ram,
Căci, Doamne, eşti, şi Tu, tot om.

Mai du-ne tălpile pe râu.
Adu-ne peştii pe aproape,
Să le-aruncăm din palme, grâu,
Să coborâm cu ei, pe ape –

Motto:

„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”

Iisus Hristos

Şi din izvoare, din oglinzi,
Unde Te vezi, cu bărbi de iarbă,
Cu mâna, cerul să ni-l prinzi,
Ca gura noastră, să îl soarbă –

Şi bâte zvelte, de alun,
Pune-ne-n mâini, pe drum de piatră,
Venind la Tine, unde pun
Bunicii, satului nou – vatră -

Mai ia-ne, Doamne-n brațe, iar,
Şi ne mai leagănă, cuminte,
Să ne fii Domn, etern, măcar,
Şi-n veci - copiilor, părinte…

8 mai 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

CUVÂNT UNUI PARTICIPANT LA PARADA GAY-FEST

Prea luminate, omule frumos,
Oricât ai fi de rău şi păcătos,
Oricât ai fi departe de vreun bine,
Eu, frate, sunt mai păcătos ca tine….

Să cântărim, întreaga viață, oare,
Al cui păcat, este mai crud, şi mare?
Mai înainte de a-ți pune-n tas
Căderea, în căderea-mi am rămas –

E vina noastră mai presus de noi,
Doi muritori ai vinei de apoi,
Din care facem semne către iad:
Ai grijă, Doamne, de acei ce cad!

Şi de încerc un pic să mă ridic
Din scârboşenia propriului nimic,
Nu e să intru-n Rai, eu, o ruşine,
Ci, dragul meu, spre el, să urci, cu mine.

Şi-aşa, călcând pe mine, câte-un pas
S-atârne vina ta pe al meu tas,
Şi de-am făcut în viața mea, vreun bine,
Să uşureze sufletul din tine –

Astfel, în două lumi, străluminați
De-acelaşi suflet - poate, suntem frați…

9 mai 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

SPOVEDANIA CONTINUĂ

Ca să nu fim prea înțelept răsad,
Precum e fratele,
Mărturisim, ca să fim demni de Iad:
Toate păcatele!

Căci suntem printre cei ce veşnic cad,
Doar răi, cu toatele,
Şi spovedim, ca să fim demni de Iad:
Toate păcatele!

Şi nu găsim prin viața noastră vad,
Spre prea curatele,
Doar lepădăm, ca să fim demni de Iad:
Toate păcatele!

Aşa, prin marşul vieții noastre, fad,
Citind eratele,
Purtăm în veci, ca să fim demni de Iad:
Toate păcatele!

20 mai 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

PĂMÂNT

Căci din pământ te naşti, şi în pământ
Te-ntorci, să calce buni şi răi, pe tine -
Să le fii grâul care, din mormânt,
Le dă din tine, singurul tău bine –

De-abia pământ, ajungi un înger bun,
Care se dă pe sine, de pomană,
Şi cei ce-l iau, un mulțumesc nu spun,
Îi mai crestează-n aripi câte-o rană –

De-abia pământ, ții timpul cumpănit,
Să nu se verse, peste oameni, cerul,
Îți taie gâtul lama de cuțit,
Te-nghează focul, şi te arde gerul –

De-abia pământ, sătul de veşnicit,
Păcatul care-ai fost, va fi murit…

26 mai 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

ALEGEREA CEA BUNĂ

Votaţi cât nu e prea târziu,
Votaţi duios, votaţi frumos,
Votaţi cu Domnul nostru viu,
Cu Maiestatea Sa, Hristos!

Votaţi, dacă aveţi un fiu,
O fiică, un nepot frumos,
Votaţi cu Domnul nostru viu,
Cu Maiestatea Sa, Hristos!

Votaţi cu cei ce îl mai ştiu,
Cu voievozii sfinţi, de os,
Votaţi cu Domnul nostru viu,
Cu Maiestatea Sa, Hristos!

Căci nu se cade să mai fiu,
Din viaţa Lui, de n-am folos,
Votaţi Păstorul nostru viu,
Pe Domnul-Dumnezeu, Hristos!

Şi dacă tot e prea târziu,
Şi dacă n-am niciun folos,
Nu e totuna rob să fiu,
Sau frate, Domnului Hristos!

Votaţi dacă aveţi părinţi,
Votaţi în veacul păcătos,
Cu cel mai sfânt dintre cei sfinţi,
Cu Maiestatea Sa, Hristos!

Votaţi cu Sluga cea din iad,
Cu cel ce sufletul, frumos,
Şi-l pune pentru cei ce cad,
Cu bunul Dumnezeu, Hristos!

Şi dacă toţi vom merge-n iad,
Şi numai chin, avem folos,
El este-n veci cu cei ce cad,
Prea bunul Dumnezeu, Hristos!

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

Votați, şi-apoi trăiți, cu dor,
Şi dați-I inima, prinos,
Lui, nealesului Păstor,
Prea Milostivului Hristos!

26-27 mai 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

VOIEVODUL EMINESCU

Din veşnicia florilor de tei,
Aşterne-le, ca lacrimi pe obraz,
Argintul de poeme, peste miei -
Mihai cel Bun, cel Mare, cel Viteaz.

Şi nu uita de mână să ne iei,
Acolo unde e Hristos stăpân.
Cu noi, pocalul Domnului să-l bei -
Mihai cel Bun, cel Mare, cel Bătrân.

În limba ta, care dezmiardă prunci,
Sub steaua Bethleemului ivit,
Înfaşă-l pe Hristosul de atunci,
Mihai cel Bun, cel Mare, cel Cumplit.

Cu pâine şi cu sare, ia prinos
Din sufletele noastre, de pământ.
Cuminecă-ne, Doamne, cu Hristos -
Mihai cel Mare, cel Viteaz, cel Sfânt!

30 mai 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

RUGĂCIUNE

Mai primeşte, Doamne, stinsa mea iubire,
Ca o lumânare ce s-a înecat
Să mai lumineze tei în cimitire,
Şi-n cocon de ceară, s-a întors în sat.

Crucile acestea, parcă şi-au pictat
Singure pe pleoape, fard fără de moarte –
Şi, de bună seamă, cerul încuiat
Va să mai primească viețile cu carte -

Precum bobi de struguri, precum mere roşii,
Borangicul ierbii iese din pământ,
Sunt frumoşi toți morții, cum le ard frumoşii
Zori de alabastru, sânul lor cel strâmt -

Vine şi un popă, care tace, tace,
Nu se ține-o slujbă, s-a gătat demult,
Şi în cimitire, multe vor mai face
Morții, pentru viii, înțelept de mult –

Creşte buruiana ca o rugăciune,
Şi de dor, copiii au plecat la cer –
Din fântâna pleoapei, cade o minune,
Lacrima de apă, ca un liturghier –

Aş mai bate-un clopot, dar îmi spui că, iată,
Clopotele-s inimi care-au putrezit,
Limbile de moarte, de-ar mai fi să bată,
Ar purta pe limbă, satul înfrunzit –

Hodineşte, mamă, hodineşte, tată,
Şi la voi în brațe, să mă hodiniți,
Şi în cea hodină, Maică Prea Curată,
Să ne dai şi Pacea celor osteniți –

Soarele se gată, stelele se gată,
Şi pământul, iată, intră în neant,
Pune-Ți, Doamne, Mâna Binecuvântată

Motto:

„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”

Iisus Hristos

Peste cimitirul nostru ambulant!

2 iunie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

CĂŢĂRĂTORII

În fiecare zi, un pas etern
M-apropie, mă duce spre infern.

Sămânţa ticălosului război,
Se prinde crunt, se pârguie în noi.

Cu fiecare pas, şi-nghiţitură,
Dă moartea, vieţii, un venin în gură.

Soldat, şi mercenar, pe-un front de maţe,
Aştept apelul morţii să mă-nhaţe

Stăm toţi la rând, noi, ucigaşii care
Nici n-am ştiut, mai binele, cum doare

Şi ar fi timpul să pricepem, poate,
Dar înainte, ne dăm brânci, şi coate

Urcăm, urcăm spre hăuri, poftitori -
Visându-ne, o clipă, dezertori.

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

OM FĂRĂ MĂSURĂ

“… Petrec ca şi în ceruri, n-au timp nici de-a muri…” (Împărat şi proletar, Mihai Eminescu)

Om fără măsură, azi ce pui în gură,
Om fără măsură, la copii ce dai
Astăzi să îmbuce, om fără măsură,
Nu e loc de tine, omule, în Rai!

Om fără măsură, om fără parale,
Om fără serviciu, om fără vreun rost,
Cât de scump apasă oasele matale
Pe maratoniştii preţului de cost!

Om fără măsură, om fără avere,
Om fără de slujbă, prea sărac să stea
Şi la liturghie, căci şi-acolo cere,
Şi din lăcomie, nu i se va da -

Om fără măsură, om fără de carte,
Om care nu ştie cât este de greu
Să te baţi pe burtă, în eternitate,
Şi cu tot Fanarul, şi cu Dumnezeu –

Om fără măsură, om fără speranţă,
Om fără măsură, om fără idei,
Scrie la cei îngeri, câte-o doleanţă,
Deşi mi-este teamă că-s şi ei, atei –

Om fără măsură, om fără măsură,
Ce tot vrei tu, poamă, să pui în pătul?
Nu ştii cât ne costă ce pui tu în gură,
Ce risipă cruntă, ca să fii sătul!

Om fără măsură, fără conştiinţă,
Om fără putere, om negenial,
De ce nu stai oare, sfânt, în nefiinţă,
Şi ne strici concediul nostru triumfal?

Om fără măsură, măi analfabete,

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

Învăţat cu petec mare la rever,
Du-te mai încolo, te ascunde, biete,
Nu e loc de tine, nici măcar în cer!

Om fără măsură, om fără iluzii,
Om în care bate timpul mitocan,
Ieşi şi tu din scenă, cum ies toţi mofluzii:
De Crăciun, de Paşte, sau de Ramadan!

Şi-ngheţat pe stradă, mort de foame-n tină,
Otrăvit de boală, dă-le tuturor
O lumină vie, ca să ia Lumină
Om fără măsură, din măsura lor!

12-13 Iunie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

15 IUNIE 2008 – ÎN BELLU

De ziua morţii Tale, Voievoade,
În flori de tei, mormântul Ţi-au tivit,
Şi au întins pomeni, pentru noroade,
Să fie tot calicul, mulţumit –

Ţi-au pus pe umeri aur, nestemate,
Pe frunte, o coroană de safir,
Aezii toţi, de prin străinătate,
Să-Ţi cânte nemurirea-n cimitir –

Şi au venit de dincolo de moarte,
Şi magi, şi împăraţi, şi farisei,
Doar să îţi fie Ţie, mai departe,
Smeriţii robi - odată, dumnezei -

Te-au întrebat atâtea Lumi, de vrere,
Ce mai pofteşti din duhul lor să faci,
Dar Tu, cântând, cu-ntreaga Ta avere,
Spălai pe tălpi, imperii de săraci -

A fost o zi în care tot Fanarul,
Şi-a lepădat întregul lui păcat,
Doar să-Ţi sărute pietrele, cu carul,
Ce le-ai primit, şi binecuvântat –

Sibarysul, Sodoma, şi Ninive,
Cu aur, smirnă, şi tămâie, au
Îngenuncheat, şi-n faţa Ta, din blide
Ţărâna ce-ai sfinţit-o Tu, o beau –

Şi ce comoară nu Ţi-au pus în faţă,
Ce nu Ţi-au dăruit ai Lumii Regi,
Doar să le dai, un vers, măcar, din viaţă,
Doar un cuvânt, din cer, să li-l culegi –

Şi Tu scriai, flămând, Scrisoarea-a III-a,
Luceafărul, Sărmanul Dionis,
Şi săturai cu dânsele pe-aceia
Cretinizaţi în top, în “Paradis” –

Motto:

„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”

Iisus Hristos

Creştea şi Umbra Morții, tot mai mare,
Dar Tu mergeai pe mările-i, pedestru,
Cu cuie de Lumină în picioare,
Şi cuie-n ochi, tu rege - Eminescu!

16-17 iunie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

LÂNGĂ CEILALȚI

Îmbătrânind, voi recunoaşte tot mai greu
Că lumea încă are Dumnezeu –

Cu cât voi fi mai slab, şi părăsit,
Cu-atât, cerând, nu voi primi nimic –

Ca-n pânza de păianjen, nemilos,
Chiar trupul meu mă va târâ în jos -

Fluture care nu mai are zbor,
Mă voi ruga-n zadar, măcar, să mor –

Se vor schimba atâtea-mi înainte,
Dar pentru mine, fi-vor doar morminte –

Cum să-nțeleg pe alții, când din mine
Mă voi mira de-am înțeles vreun bine –

Ca valul, dus de mare, voi păşi
Mai rar, mai greu, o zi, încă o zi –

Mă voi ruga să-mi vină somnul, dar
Mă voi ruga la Domnul în zadar –

Şi-aş mai avea o singură dorință,
Să nu mă doară-ntreaga mea ființă –

Să am destule carduri să-mi plătesc
Nesuferința-n Iadul pământesc –

Mai eşti? Sau nu? Durere de nu-mi dai
E ca şi cum aş fi cu Tine-n Rai –

Şi astfel, renunțând la tot, şi toate,
Cochilia mea intra-va în pământ –
Şi Duhul meu la uşa Ta va bate,
Să-ntrebe: Doamne, ceilalți, unde sunt?

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

DRUMUL

când nu vor mai trăi nebuni
să cânte florilor de tei,
să-i spună cerului minciuni,
pe care le-or plăti cu ei ...

când nu vor mai trăi cei mici
ce ocrotesc sub umbra lor
atâţia îngeri şi pitici,
atâţi nemuritori, ce mor...

când nici nu vor mai fi, în cer,
şi pe pământ, decât puternici,
distins, prea înţelepţi hingheri,
roboţi ai Domnului - cucernici,

când toată casa de nebuni,
îşi va zidi - o temelie,
şi-n loc de psalmi şi rugăciuni,
se va jertfi o poezie...

când nici nu ar mai fi de spus
ceva, căci au minţit într-una,
cei care vor un loc mai sus
prin raiul - frate cu minciuna...

când şi acolo, concurezi
pe-un loc mai bun, din toate cele,
călcând pe răii din cirezi
gazaţi la timp de rugi, cu rele...

când totu-i drept şi e nedrept,
când totu-i bun, când e durere,
când egoiştii strâng la piept
credinţa - falsa lor avere...

când te închizi în ruga ta,
să nu mai ştii de cei de- aproape,
când le-o da Domnul, ce le-o da,

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

iar tu te rogi, şi-nchizi din pleoape...

când toate-acestea vor fi spin
în gândul tău, măsoară bine,
de nu cumva din Iad, în chin,
sfinții se roagă pentru tine...

23- 24 iunie 2008

Poezie cioplită de Jianu Liviu, şlefuită de Filip George

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

CÂND MOARE UN POET

Când moare un poet, e primăvară
Se-ntorc în țară poezii uitate,
Ne curățeşte mâna-i, de păcate,
Şi-n țarină, poemele ne ară –

Când moare un poet, e sărbătoare,
Şi ninge chiar cu flori de lămâiță,
Căci se cunună Domnitori de Viță,
Ion, Nicolae, Gheorghe – cu o floare -

Când moare un poet, în fiecare
Se naşte un poet, pe altă lume,
Şi chiar Păstorul nostru, fără nume,
Ne spală inocența, pe picioare –

Când moare un poet, se naşte-n leagăn
Un Făt-Frumos, cu draga lui, Ileana,
Şi fac mereu o nuntă fără seamăn,
La care vin şi Voievozi, din Caana –

Când moare un poet, se tace-o clipă
Apoi se râde, să se nască-n loc
Un om, măcar, să cânte-n flori de soc:
Acoperă-ne, Doamne, sub aripă,

Poemele, şi cerne-ne în foc!

25-26 iunie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

E PLINĂ LUMEA…

E plină lumea ochi, de patrioți,
De cei ce-ți dau cu gura plină – sfaturi,
De critici cumsecade, şi de hoți
De dragoste, ce- o terfelesc în paturi –

E plină lumea de creştini miloşi,
Ce intră-n paradis, pe-o lumânare –
Şi dau un leu, tot pentru ei, de Moşi,
Să aiba ei, mai mult, nu cel ce n-are -

E plină lumea de stahanovişti,
Ce şi-au clădit palatele cu trudă,
Şi-acum, bătrâni, par nişte îngeri trişti
Ce-ți râd de sus, că n-ai, ca ei, o budă –

E plină lumea de creştini cuminți,
Ce luptă pentru ei, şi ei, îmbucă –
Au “realizări”, pe lângă care sfinți
Nu au decât prostia lor năucă -

E plină lumea de gladiatori,
Ce urcă-n cerul nouă, şi ți-arată
Rețete de succes, cum, până mori
De alții să nu-ți pese, niciodată –

E plină lumea de sufleuri, tocind
Aceeaşi piesă, de-a călca pe-aproape -
De zei ce râd, că sângele, țâşnind,
E ca al lor, şi-i ține peste ape –

 E plină lumea de-nțelepți ce ştiu
Că fără bani, Iisus n-are valoare,
Şi predică chiar Biblia-n pustiu,
Pentru câțiva arginți în buzumare -

E plină lumea de profesionişti,
Ai vagilor dorinți, de-a fi mai sus

Motto:

„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”

Iisus Hristos

Cu-averea, decât marii-afacerişti:
Ioan, Luca, Petru, Pavel, sau Iisus –

E plină lumea de cuvinte reci,
De râuri de cerneluri mercenare,
În care de te scalzi, ai să te-îneci,
Cu ajutor, cuțitul din spinare –

E plină lumea de Martiri de Sine,
Maşini de calculat şi înmulțit
Arginți pe care se va vinde bine
Acelaşi Biet Vândut şi Răstignit -

E plină lumea, de dorinți, şi troc
Cu suflete, şi de fățarnic duh
Cuminecat cu lauri de noroc,
Şi binecuvântat cu Sfântul Buh –

E plină lumea de indiferenți,
E plină lumea de cinism şi lene,
De dascăli spre gheenă, eminenți,
De prea curate, spre păcat, sirene -

E plină lumea de măsura “Eu”,
Şi chiar Grădina Eden e pustie,
Căci a plecat în Iad, şi Dumnezeu,
Să ispăşească pentru veşnicie,

Întreaga Universului Prostie…

3-8 iulie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

VIS

Poate şi în deşertul fără hrană
Şi apă, Tu le-ai fost îmbucătură,
Şi Trup şi Sânge Ți s-au făcut mană,
Şi le-ai umplut nevolnica lor gură.

De-a fost nevoie undeva pe lume
De carne pentru tunuri, şi de sânge,
Tu ai fost Dumnezeul peste hume,
Ce Primul a murit, şi Primul - plânge.

Şi Învierea dacă Ți-a fost dată,
Cu omenia Ta călcând pe moarte,
A fost ca să mai mori încă odată,
Şi să învii, cu fiecare-n parte.

Te prea cobor, când prea Te ştiu asemeni
Celui ce Sufletul Dumnezeiesc Îşi pune
Şi pentru cel din urmă dintre semeni?
Mă iartă, Doamne! Sunt deşertăciune!

Şi totuşi, cât aş vrea, asemeni Ție,
În infinit, să fiu epifania
Ce umple cu licori de apă vie
Flămânzilor de Tine, veşnicia!

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

DUMNEZEU ŞI SMOCHINUL

De ce nu poți? Când eu sunt Dumnezeu
Şi om înfometat, şi gol, şi plin
De nervii de pământ - trăiesc în chin,
Eu de ce pot, şi tu nu poți, smochin?

De ce nu poți o fructă să îmi dai
Şi peste vremea ta, de a rodi?
Când eu mă dau ca să ajungă-n rai
Întreaga Lume? Blestemat să fii!

E timpul meu să mor? Eu, Dumnezeu?
E timpul meu de temniți, bici, şi silă?
E timpul meu să fac minuni, mereu?
Nu e, şi totuşi roade fac, de milă…

Credință, cât o boabă de muştar,
De ai avea, ai face rod într-una!
Fii blestemat! Că viață ai în dar,
Şi-aştepți! În loc să fii cu mine, una!

De ce nu poți? Când eu sunt Dumnezeu,
Şi sunt şi om, şi nu mă vezi, creştine,
Şi-aştepți să-ți vină roadele, mereu,
Nu din credința Ta, ci de la mine!

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

PLOAIE ÎN ALB

Maria ciută, lângă cruce-ţi pun
Paharul plin de roşii corcoduşe,
Să-l rogi în cer, pe Dumnezeu cel Bun,
Să plouă peste oamenii-căpuşe –

De-atâta sânge cât se bea, pe-aici,
Nu merităm noi ploaie, pe la porţi –
De-aceea să Îl rogi, pentru cei mici
Să plouă, şi să plouă pentru morţi –

Măcar s-or naşte alţi nevinovaţi -
Şi vinovaţi, veni-vor lângă tine -
Se vor întoarce de pe fronturi, taţi,
Cu-un fir de iarbă-n dinţi, în loc de pâine –

Şi niciodată nu vom fi plătit,
Această milă, de-a ploua pe grade,
Atâta doar, ne vom fi amintit
Că soţul v-a căzut, de cumsecade –

Pe cine ştie care front, de pâini,
De plouă, ciute încă se vor naşte,
Şi noi le vom mânca, spălaţi pe mâini,
Râzând sub ploi, cu sufletele – vraişte…

Maria ciută, lângă cruce-ţi pun
Paharul plin, şi de-or cânta cocoşii
Să-l rogi în cer, pe Dumnezeu cel bun,
Să plouă-n alb, cu corcoduşe roşii –

14 iulie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

RUGĂCIUNE

Goleşte-ne de sine,
Şi umple-ne de Tine…

Învaţă-ne, ce nu ştim
A duce-n ţintirim

Şi-n goala noastră vină
Lumină din lumină,

În cuib curat de gânduri,
Împarte-ne, de-a rânduri,

Învaţă-ne să fim…

18 iulie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

FETIȚA MEA

Eu cred în Dumnezeu când mă strigi: “tata!”
Şi tata, obosit, bolnav, se scoală,
Ca o relicvă vie dintr-o şcoală,
Să-şi mai ajute, încă-odată, fata –

Şi nici nu vede bine, nici nu ştie
La noua întrebare să răspundă –
Şi-ar vrea şi în grădină să se-ascundă,
Şi călăuză-n lume, să îi fie –

Aşa se luptă nervii goi, în mine –
Copilului să-i dea o mângâiere –
Dar nu mai am răbdare şi putere,
Fetițo, să-ți răspund, cum se cuvine–

Şi vine clipa-n care “tata!” vei striga -
Demult îți voi fi dat ce nu mai sunt -
Dar chiar şi prelungire de pământ,
Tot te voi sprijini, fetița mea…

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

MULTĂ CREDINȚĂ

Multă credință, Doamne, trebuie să avem în Tine,
Să mergem către Iad, în fiecare zi,
Răului, piramide să îi facem, şi doar târg, din bine -
Să fim bătrâni, în rău - în bine, bieți copii –

Multă credință, Doamne, trebuie să avem în Tine,
Să ne mințim că-Ți suntem de folos, să ştim
Că ne purtăm copiii către frontul unui bine
În care semeni nu au loc în țintirim –

Multă credință, Doamne, trebuie să avem în Tine,
Să ştim că nu e loc în Lume pentru toți,
Şi–n fiecare om învins să Te crucificăm pe Tine,
Luptând să fim mai sus cu-o treaptă, poli-gloți…

23 iulie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

TRUPUL ŞI SUFLETUL

Sufletul meu a ajuns la capătul drumului,
Dar trupul meu n-a ajuns.
Strigă, gol, ca o umbră a fumului –
Doamne, dă-i un răspuns!

Spune-i Tu, că-i dator, pân'la moarte,
Să mai pună un pas –
Să mai ude un pom, să citească o carte –
Nu să-şi ia bun rămas!

Fără trup, n-are sufletul cruce
Pe pământ, şi în cer –
Fără ea, Doamne, ce-Ți va aduce?
Numai silă, şi ger –

Fără trup, sufletul se va pierde
Drept la Tine, în barbă!
Şi-i păcat, fiindcă Raiul lui, verde
E acasă, sub iarbă!

23 iulie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

DE AM AVEA

De am avea noi, cei care cerşim,
Cu poezia, mila tuturor.
Atâta har, cât are-n țintirim
Tăcerea morților,

Ați scoate, zi de zi, câte-un pitac
Din buzunar, şi ați hrăni cu el
Pe-aceia care fără de speranță tac
La surdo-muții marelui măcel.

De am avea, dar nu avem deloc.
Doar contemplăm pe piața unui vis,
Şi facem, zi de zi, cu moartea, troc:
Noi – în Infern, şi voi – în Paradis…

24 iulie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

O VORBĂ BUNĂ

De n-ai nimic de dat, în rai,
Nimic, sub soare, şi sub lună,
Un singur lucru să mai dai:
O vorbă bună!

De totul e deşert şi van,
E şi gunoi, e şi cunună,
Mai e pe lume un alean:
O vorbă bună!

Oțet, pe cruce, când întinzi
Celui ce-n veci n-o să apună,
Anină-i, încă, lângă grinzi:
O vorbă bună!

Şi cuie-n palme când Îi bați,
Nepricepând ce va să spună,
Împarte, la tâlhari, şi frați:
O vorbă bună!

Şi-n clipa cea de căpătâi,
Când moartea-n tâmplă ți se-adună,
Spune-i şi ei, să o mângâi:
O vorbă bună!

Şi astfel, când va învia
Lumina cea nespus de bună,
Vei gânguri, păzit de ea:
O vorbă bună!

25 iulie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

LITANIE DE SÂMBURI

Iovacra mea, Iovacra mea,
Înțelepciunea-ți ia aminte,
Cum corcoduşe de-ți voi da,
Va fi mai mult decât cuvinte –

Când heruvimi şi serafimi
Cântând, te lasă tot flămândă,
Eu îți voi da, ca pe azimi,
Doar corcoduşa lăcrimândă –

De-ai şti, de-ai şti, cât e de greu
Să urc, să le culeg, pe scară,
Şi cât plăteşte Dumnezeu
Aroma dulce-acrişoară –

De-ai şti ce greu e să mai faci
Ceva, pe lume, gratuit,
Când lumea toată vrea pitaci,
Şi dă cuvinte, la tocmit –

De-ai şti ce greu e să mai duci
În ceruri, roşii corcoduşe,
În raiul plin doar de uluci,
În care drepții sunt căpuşe -

Iovacra mea, Iovacra mea,
Eşti oameni, ziduri, sau eşti poame,
Sau eşti doar mâna ce va da
Livezi de fructe, la icoane –

Uscate mâini, uscate mâini,
De rugăciune fără roade,
Degeaba ceri din ceruri pâini,
Atât de drept, din cer, se cade –

Aşa se face că-s dator
În luna august, mai ales,
Din roada corcoduşilor,

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

Să dau la sfinți, un înțeles –

Şi-i bucurie mare-n schit,
Că se mai dă ceva, ce n-are
În Universul gratuit,
Fraternitate de vânzare…

25 iulie 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

DARUL

Am dat un dar unei femei bătrâne,
Care cânta în strană de demult.
Şi am privit o clipă, să ascult
Lumina bucuriei ei, de pâne.

În mâna stângă, aşeză ea darul,
Cu mâna dreaptă, I s-a închinat.
Şi fața toată i s-a luminat
Când, sărutându-L, i-a cântat troparul –

Şi parcă-n toată viața ei nu a primit
Un dar mai scump. Ca un copil, sfioasă,
Era în fericirea-i, mai frumoasă
Ca somnul unui prunc, la răsărit.

Şi am plecat prea plin de bogăție,
Lăsându-i ei, în palme, pe Maria
Cu pruncul, sărutându-i veşnicia.
De-un leu, o iconiță de hârtie…

Dar ei, bătrânei, toată bucuria…

12 august 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

MARIA, MAMA

Lumea tot mai amară, ce o stricăm, Fecioară,
Acoper-o cu Pruncul, cu Taina-Ți, şi Veşmântul,
Şi liber precum caii, să zburde şi Cuvântul
Ce naşte, şi mângâie a pruncilor povară –

Cu cât, nevinovată, întreaga noastră vină
Ne duce mai departe de Domnul, şi de Tine,
Cu-atât ne-mpărtăşeşte, şi scaldă în Lumină,
Şi fă în locul nostru, ce nu mai ştim - un bine –

Tot mai grăbiți, ne-aşteaptă, mai lacomi, ne răsare,
Tot mai sătui, ne rabdă, nemultumiți, ne poartă,
Şi roua cea de sânge, şi lacrima, de sare,
Spre tinda Casei Tale, tocmeşte-ni-le poartă –

Măicuță, cum e mama, şi ea, cum e pământul,
Măicuță, cum e mama, şi ea, cum este cerul,
Hrăneşte-ne cu sânii, înfaşă-ne cu vântul,
Că şi noi îți vom trece, prin inimă, ca fierul –

Caini, şi răi, şi Iude, şi furi căzând într-una,
Şi doar deşertăciune pe inima-Ți, Stăpână,-prea buna,
Îngăduie, Măicuță, să-Ți gângurim cununa
De-ați fi copiii care Te muşcă, doar, de mână …

13 august 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

CÂNTEC DE LEAGĂN

Să-ți fie, Doamne, somnul netulburat şi lin -
Să dormi adânc, şi dulce, întreaga veşnicie,
Izvoarele în susur odihna să-ți îmbie,
Şi cetina, cu umbra, să-ți facă visul plin –

Să-ți fie, Doamne, somnul cel legănat, în pace -
Şi noatenii să pască-n poiene cu trifoi,
Cărări de vânt să bată, prin turmele de oi
Şi gănguritul ierbii, lumina-Ți care tace –

Să-ți fie, Doamne, somnul păzit de oameni buni –
Şi mamele din lume ce-au fost, şi se vor naşte,
La sân să-ți țină caldă suflarea, ca pe moaşte,
Când peste lumi coboară miresele din pruni –

Să-ți fie, Doamne, somnul mai dulce decât sarea –
Dormi, nani puiul nostru, căci noi suntem fărâmi
Spre leaganul în care, cu inimi de salcâmi,
Te legănăm ca râuri, în care Tu eşti marea …

14 august 2008

Motto:

„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”

Iisus Hristos

AZI VINE O TĂCERE

Azi vine o tăcere ce n-o vom ţine minte.
E mai de preţ o pâine, decât nişte cuvinte.
Împingem bolovanul, ca Sisif, spre zori noi,
Va fi să ne strivească, de va veni-napoi –

Cu un pahar de vorbă, mai trece o amiază,
Uităm că viaţa noastră ne este morţii, stază.
Şi-n litere, şi cifre, şi plăsmuiri lucioase,
Uităm pentru o viaţă, de sânge, şi de oase.

Se dau aceleaşi lupte, de nu între popoare,
Între acel ce are, şi-acela care n-are,
Şi Procust încă trece, prin lume, măsurat,
Visând să pună toate speranţele, pe pat –

Bat clopote de frunze, cu limba, cimitire,
Vestind, Universală, o clipă de oprire,
Şi în bătaia lungă a clopotelor, toate,
O clipă e speranţa de-a fi eternitate –

Azi vine o tăcere ce n-o vom ţine minte.
E mai de preţ o pâine, decât nişte cuvinte.
Împingem bolovanul, ca Sisif, spre zori noi,
Va fi să ne strivească, de va veni-napoi –

19 august 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

RUGĂCIUNE PENTRU PLOAIE

legea milei

Aşa cum mila ne-a secat în pleoapă,
Nici ploaia nu mai cade pe aici.
Laptele mamei nu s-a făcut apă.
Dispreț şi hulă, doar, pentru calici.

Să spun cuvântul frate, mi-e ruşine,
Căci grea povară e cuvântul frate.
Cu cât îi faci mai mult un strop de bine,
Cu-atât aşteaptă să îl cari în spate.

Şi nici nu ştiu de ce pe-aici nu plouă:
De îngâmfarea triştilor bogați?
Sau de batjocura săracilor, ce-n două
Nu-mpart nici sărăcia lor, la frați?

Şi totuşi, e o datină străbună
Să te rugăm, Hristosule din cer,
Să faci din lumea rea, o lume bună,
Chiar dacă are inima de fier…

Şi dacă plouă, milă dând, cuminte,
Peste întreaga Lume, laolaltă,
Îi vei preda, şi fără de cuvinte,
Ce Jos pogoară Legea Ta Înaltă…

25 august 2008

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

CĂLĂTORIE SPRE LOCUL INIMII

Ţi-am pus sub cerul liber, ofranda-mi, înainte,
Un hârb de piei, şi oase, şi-o mână de cuvinte.
Din munţi, şi mări, şi codri, venea, ecoul, jos:
„Ce searbăd ţi-este cântul Păstorului Hristos!”

Şi n-a fost zi, sub soare, n-a fost nici întuneric
În lunga noapte-a vrerii, poeme să nu-Ţi scriu.
Dar răspundea pământul, din barba unui cleric:
„Ţi-e cântul mort! Hristosul este un cântec viu!”

Şi iată-ma poeme scriind de-atunci, cu viaţa.
Din muta liră, ruga sub paltini, scrijelind,
Dădeam ce-aveam la mine, un „bună-dimineaţa!”,
Şi lumea-mi spunea „Bună!”, cu inima, colind.

Un colţ uscat de pâine, un măr uitat de vreme,
Mărunte daruri care în seamă nu sunt luate,
Le dăruiam la oameni, şi înfloreau poeme
Având în loc de roade, firimituri de frate -

Şi munţi, şi mări, şi codri, ofranda mea, fierbinte,
Puneau de dinainte Păstorului Hristos:
Un hârb de piei, şi oase, şi-o mână de cuvinte
Erau acum poeme, mergând spre El, pe jos…

26 august 2008

Motto:

„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”

Iisus Hristos

CUPRINS

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

JIANU LIVIU-FLORIAN

Născut la 19 aprilie 1961, în Craiova.
Elev al Şcolii Trişcu din Craiova, şi al liceului “Nicolae Bălcescu”.
A absolvit Facultatea de Electrotehnică din Craiova, secţia Automatizări şi Calculatoare, promoţia 1986, media 9.99, poziţia a 7-a pe ţară.
Paraşutist militar brevetat.
Membru al “Societăţii Scriitorilor Olteni”, din mai 2000.
Membru al cenaclului “Al. Macedonski” al Societăţii Scriitorilor Olteni şi al cenaclului “Marin Sorescu” al Sindicatului Electroputere Craiova.

Volume publicate:
informatică

1. “Programarea orientată pe obiect în Turbo Vision” – Editura “Intarf”, Craiova, 1993, tipografia “Avrămeanca”.
2. “Programarea orientată pe obiect în Turbo Vision” – Editura Lotus, Craiova, 1994 (sponsor “CEROLA SRL”);

poezie

1. “Musca, păianjenul şi paralelipipedul” – premiul I la Concursul Naţional de poezie “Al. Piru”, organizat de editura Vlad&Vlad, 1996, apărut la Editura Sitech, Craiova, 1998.
2. “Cheltuieli de suflet” – 1999, Editura Sitech, Craiova.
3. “Să-mpuşti o pasăre care visează” – 2000, Editura Sitech, Craiova.

proză

1. “Lumea are cele mai bune intenţii!” – proză scurtă, Editura “Contrafort”, Craiova, 2008, 200 pagini;

Antologii:

1. “Tărâm de dragoste”, 1979, poezie, Antologie a Comitetului Judeţean al Partidului Comunist Român, Dolj;
2. “La început a fost Cuvântul…”, 2000, a “Societăţii Scriitorilor Olteni” , poezie, proză ;
3. “A patra antologie paradoxistă”, New Mexico University, SUA;
4. “Vara visurilor mele”, 2003, Antologia revistei “Amurg Sentimental”, Bucureşti;
5. “Zugravul de cuvinte”, Antologia Cenaclului “Marin Sorescu”, al Sindicatului “Electroputere” Craiova, aprilie 2004;
6. “Fifth Paradoxist Anthology”, Râmnicu-Vâlcea, 2006;
7. „Medalionul literar – structură permanentă de cultură şi educaţie”, de Marian Barbu (coordonator), Alex. Gheorghe, Florea Miu, Radu Scorojitu, vol. II, Editura “Ramuri”, 2006, pag. 321, 572 pagini;
8. „Dicţionarul Biografic al Societăţii Scriitorilor Olteni”, Editura MJM, Craiova, 2003;
9. „Împreună dumiriri pe cale”, volumul 2, Fundaţia „Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil”, Craiova;
10. Antologia Concursului de creaţie literară: “Vara visurilor mele”, ed. a VII-a, 2008, organizat de revista Amurg sentimental şi cenaclul “Visătorii” al Liceului din Puieşti, Vaslui.

. 11. “Golgota hârtiei”, Antologia Cenaclului “Marin Sorescu”, al Sindicatului “Electroputere” Craiova, 2009;

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

Colaborări la

Radio-Oltenia Craiova (poezie, reportaj) ,
Radio Bucureşti (poezie),
Radio-Vacanţa Costineşti (poezie, reportaj, epigrame),
Radio Charlie,
Radio-Sud,
publicaţiile “Licăriri”, “Înainte”, “Cuvântul Libertăţii”, “Ramuri”, “Raţiunea”, “Ediţie specială”, “Gazeta de Sud”, “Femeia ortodoxă”, “Family News”, “Mozaic”, “Contact”, “Arca lui Noe”, “Lamura”, "MJM", “Glasul femeii ortodoxe”, “Millenium” - Craiova;
“Limba şi literatura română”, “Jungla Universitară”, “Amurg sentimental”, “Oglinda literară” – Bucureşti; “Al cincilea anotimp”, “Crişana plus de duminică”, “Familia” – Oradea;
“Monitorul”, “Convorbiri literare” – Iaşi;
“Paradoxism” – Universitatea New Mexico, SUA;
“Gazeta de Sud-Est” – regional;
“Cetatea culturală” – Cluj;
“Almanah 2004 – Bucovina literară” – Suceava;
“Orizont Lupenean” – Lupeni, Gorj;
“Murmur” – revistă virtuală de gândire naţională şi ortodoxă;
“Nordlitera” – revistă virtuală;
"Pasager" - revistă virtuală;
"Terra Nova" - Canada - revistă virtuală;
"Prăvălia culturală" - revistă virtuală;
“Clopotul” – revistă virtuală;
“Altermedia” – revistă virtuală;
“Agero” – revistă virtuală, Stuttgart, Germania;
“Observatorul” – Toronto, Canada;
“Noi, NU!” – revistă virtuală;
“Candela de Montreal”, Canada;
“Destine literare”, Canada;
“Starpress” – Râmnicu-Vâlcea;
“Ecoul”, Epoca”, “Neamul românesc”;
“Glas comun”, “Slova creştină”;
“Singur” – Târgovişte;
“Caiete Silvane”;
“Rapsodia” – Sibiu; “Phoenix Mission” – Arizona, SUA;
“Cuvântul Liber” – cotidian mureşean;
“Mesagerul Olteniei” – Craiova;

Referinţe critice:

Virgil Dumitrescu (1996), Alexandru Firescu (1996), Ştefan Tunsoiu (1996), Simona Lica (2000), Ştefan Marinescu (2001), Marian Barbu (2000-2008), Maria Prochipiuc(2006), Tudor Negoescu(2006), Doina Pologea (2006), Florentin Smarandache (2006), Melania Cuc(2007), George Filip(2007), Ştefan Vlăduţescu (2008), Ştefan Doru Dăncuş(2009).

Premii în domeniile: tehnic, literar şi artistic

(*cronologic*)

1. Premiul EDITURII MILITARE la OLIMPIADA NAŢIONALĂ DE LIMBA ŞI LITERATURA ROMÂNĂ, faza finală, IAŞI, 1977; Profesor emerit de limba şi literatura română: Iordache Aurelia.

2. Premiul I la OLIMPIADA NAŢIONALĂ DE LIMBA ŞI LITERATURA ROMÂNĂ, faza finală, ARAD, 1978; Profesor emerit de limba şi literatura română: Iordache Aurelia.

3. Premiul III pentru poezie, al Taberei de creaţie Ciric, Iaşi, 1979; Preşedintele juriului: Opriş Tudor.

4. Locul III pe ţară, în cadrul Festivalului "Cântarea României", Cluj, 1979, cu recitalul "În faţa atomului", de Geo Bogza; Preşedintele juriului: Cojar Ion.

5. Protagonist al spectacolului de muzică, poezie şi euritmie "Sunt suflet in sufletul neamului meu", al liceului Nicolae Bălcescu, regizat de Dl. Emil Boroghină, locul I pe ţară, Festivalul "Cântarea României", Piatra-Neamţ, 1979; Preşedintele juriului: Popovici Alecu.

6. Rolul principal (Vlad Tepeş) în piesa "A treia ţeapă", de Marin Sorescu, cu care trupa de teatru a CASEI DE CULTURĂ A STUDENŢILOR din Craiova, regizor – Patrel Berceanu - obţine la Craiova, în 1986, locul I pe ţară, pe scena Naţionalului din Craiova, în cadrul Festivalului "Cântarea României"; În juriu: Sorescu Marin, Popescu Dumitru Radu, Tudor Gheorghe, Homeag Leni-Pinţea, Mazilu Gheorghe.

7. Locul IV pe ţară, în cadrul Festivalului "Cântarea României", secţiunea recitare, Iaşi, 1985, cu poezia, creaţie personală, "GENEZA"; Preşedintele juriului: Caramitru Ion.

8. Premiul I la Sesiunea Naţională a Cercurilor Ştiinţifice Studenţeşti, Cluj, 1986, cu lucrarea "Conducerea cu sistemul de proces ECAROM 800 a 8 bucle de reglare independente"; Preşedintele juriului: conf. univ. dr. Ceangă Emil, Universitatea din Galaţi.

9. Premiul I la Concursul Naţional de poezie "Al. Piru", organizat de editura Vlad&Vlad, 1996; Motto: " Ce e tăcerea? De parcă ar avea dreptul la mai mult! (Merwin)"; În juriu: Gabriel Chifu, Patrel Berceanu, Marius Ghica, Mihai Duţescu, Constantin Barbu, Ilarie Hinoveanu, Virgil Dumitrescu, Dan-Ion Vlad, Octavian Lohon.

10. Premiul Special pentru Scenografie al juriului, în cadrul Festivalului Internaţional de Teatru Francofon, ediţia a III-a, Arad, 23-26 octombrie, 1995, pentru scenografia piesei "Cântăreaţa cheală" (în limba franceză), de Eugen Ionescu, cu formaţia de teatru a liceului CFR din Craiova. Regia: profesor dr. de limba franceză Tronea Maria şi profesor lb. română-franceză Jianu Mihaela;

11. Membru al Societăţii Scriitorilor Olteni, mai 2000;

12. Laureat al concursului "Vara visurilor mele" – secţiunea proză - organizat de revista "Amurg Sentimental" din Bucureşti şi Cenaclul "Visătorii" al Liceului din Puieşti Vaslui, 30 iulie 2002; Motto: "Ce este limba? Haină neagră ce căzu de pe zid/ Cu mânecile încercând să spună ceva. (Merwin)"; Preşedintele juriului: Machidon Ion.

13. Redactor şi tehnoredactor al "Dicţionarului Biografic al Societăţii Scriitorilor Olteni", editura MJM, Craiova, 2003;

14. Cercetări privind conducerea sistemelor tehnologice flexibile de fabricaţie pentru deformarea plastică la rece a pieselor pentru caroserie auto – Teză de doctorat – dr. ing. Marian Popescu, Universitatea Dunărea de Jos, Galaţi 2004 -> colaborator; Conducător doctorat: prof. univ. dr. Epureanu Alexandru.

15. Membru în colectivul de redacţie al publicatiei on-line de gândire şi atitudine ortodoxă – “Murmur”, din septembrie 2004;

16. Premiul I la Concursul Naţional de Poezie religioasa "Daniil Sandu Tudor", Vatra Dornei,20-23 iulie 2006. Motto: “…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…” (Iisus Hristos). Premiul este un dar pe care îl fac, din toată avariţia şi făţărnicia mea, Domnului şi Dumnezeului nostru, Iisus Hristos. În juriu: Verona Dan, Ursu Liliana, Pillat Monica.

17. Premiul al II-lea la Concursul Naţional de Poezie “Dor de dor”, Cluj-Napoca, mai 2007. Motto: “Veşnicia s-a născut la sat” (Lucian Blaga). În juriu: Ţene Al-Florin, Toma Marin.

18. Premiul al III-lea, secţiunea proză scurtă, 2007, la prima ediţie a Concursului Naţional de Poezie, Proză Scurtă şi Pictură, cu tema IISUS, organizat de Trustul de Presă “Ambasador”, în parteneriat cu Direcţia Judeţeană pentru Cultură, Culte şi Patrimoniu Cultural Naţional Mureş şi Asociaţia Artiştilor Plastici Mureş. Motto: “…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…” (Iisus Hristos). Închin şi ofer acest premiu Domnului şi Dumnezeului nostru, Iisus Hristos, cel miluit în timpul vieţii pământeşti cu premiile palmelor, sudalmelor, caznelor, temniţei , lanţurilor, pătimirilor, şi răstignirii pe cruce.

19. Premiul pentru literatură creştină, secţiunea proză, la Concursul Naţional de Poezie şi Proză Scurtă "V. Voiculescu", ediţia a XVIII-a, Buzău, 11 octombrie 2007, organizat de Direcţia pentru Cultură, Culte şi Patrimoniul Cultural Naţional a judeţului Buzău, în colaborare cu Biblioteca judeţeană "V. Voiculescu", Centrul judeţean al Creaţiei Populare, Primăria comunei Parşcov, Muzeul judeţean, Casa de Cultură a municipiului Buzău, Fundaţia pentru tineret Buzău, Asociaţia culturală "Renaşterea buzoiană", Fundaţia academică "V. Voiculescu", Fundaţia "Irineu Mihălcescu". Motto: "Doamne, numai dragostea Ta aş fura..." ("Tâlhar", de Vasile Voiculescu). Preşedintele juriului: Popescu Florentin.

Închin acest premiu pentru pomenirea părintelui Cleopa Ilie, şi a desăvîrşitului creştin, medic, adesea fără de arginţi, şi minunat scriitor, Voiculescu Vasile.

20. Premiul I, secţiunea proză scurtă, la Festivalul Naţional de Umor „Ion Cănăvoiu", ediţia a XV-a, 20-21 octombrie 2007, Organizat de Consiliul Judeţean Gorj, CJCPCT Gorj, Biblioteca judeţeană, Muzeul Gorjului, Liga culturală „Fiii Gorjului" şi Consiliul local Runcu. În juriu: Ştefan Cazimir, Nicolae Dragoş, Cornel Udrea.

Motto: "...Şi dăruiţi zâmbetul vostru... Căci nimeni nu duce lipsă mai abitir de aşa ceva, decât acela care nu a dăruit niciodată un zâmbet semenilor lui...".

Închin acest premiu pentru pomenirea părintelui Cleopa Ilie, a scriitorului Ion Cănăvoiu, şi a tatălui meu, Marian.

21. Premiul al II-lea, Concursul de Creaţie (secţiunea literatură umoristică, proză scurtă), Festivalul Naţional de Umor “Liviu Oros“ Deva - ediţia a VIII-a, 28-29 martie 2008. Preşedintele juriului: Cornel Udrea.

Motto: „...Şi dăruiţi zâmbetul vostru... Căci nimeni nu duce lipsă mai abitir de aşa ceva, decât acela care nu a dăruit niciodată un zâmbet semenilor lui...”.

Închin acest premiu Regelui Universului, Iisus Hristos, şi soţiei mele, Mihaela.

22. Premiul Editurii “Junimea”, la Concursul Naţional “Ion Creangă” de creaţie literară – poveşti, organizat de Muzeul Literaturii Române, Iaşi, Uniunea Scriitorilor din România - filiala Iaşi, Primăria Iaşi, ediţia a XV-a, Iaşi, 13 aprilie 2008.

Motto: “…Mă închin cu sănătate de la golătate, despoieţii din urmă. De n-aveţi ce mânca acolo, poftim la noi, să postim cu toţii…”. (Ion Creangă)

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut…”
Iisus Hristos

Închin acest premiu pentru pomenirea Bisericii Ortodoxe Române, a părintelui Cleopa Ilie, a scriitorului, fiu de ţărani, Ion Creangă, a mamei mele, Adriana, şi a familiei mele.

23. PREMIUL IV (MENŢIUNE SPECIALĂ) - “De ziua ta” - AL EDIŢIEI I A CONCURSULUI INTERNAŢIONAL DE POEZIE AL ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI “STARPRESS” www.valcea-turism.ro Organizat din iniţiativa a două forţe scriitoriceşti, din MONTREAL - CANADA (poet - GEORGE FILIP) şi RÂMNICU VALCEA - ROMANIA (editor - LIGYA DIACONESCU), de Revista Internaţională STARPRESS (www.valcea-turism.ro), în Parteneriat cu RADIO ROMÂNIA INTERNAŢIONAL, în colaborare cu: Editura DESTINE MONTREAL (e-mail: poetgfilip@yahoo.ca PUBLICAŢIA - REVISTA OBSERVATORUL - SUA & CANADA www.observatorul.com, CENACLUL OBSERVATORUL, COLECTIVUL TEATRULUI TUDOR MUŞATESCU DIN TORONTO, PUBLICAŢIA CANDELA - CANADA cu sprijinul REVISTEI IOSIF VULCAN DIN AUSTRALIA, www.revistaiosifvulcan.wordpress.com, www.ioanmiclau.wordpress.com, ROMANIAN GLOBAL NEWS (AGENŢIA DE PRESĂ A ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI) şi redactia RGN (www.rgnpress.ro), precum şi a numeroase publicaţii naţionale şi internaţionale din România şi străinătate printre care amintim: www.monitor-cultural.com, poesis.weblog.ro, www.ro-muenchen.de, www.realitateadinitalia.com, ASOCIAŢIA INTERCULTURALĂ ARS LONGA e.V. – Nürnberg, www.poezii.biz, ta.wordpress.com, www.romaniaitalia.net, es.wordpress.com, www.aradon.ro, www.biserici.org, zh.wordpress.com, eu.wordpress.com, groups.yahoo.com – cehia, technorati.com, www.revistamurmur.info, www.bocancul-literar.ro, www.sphere.com, www.GlasComun.info, Cenaclul Virtualia Iaşi, Publicaţia FLUX - Republica Moldova, etc. (Menţionăm că Artefactele şi Simbolistica de Premiere, de inspiraţie istorică din antichitatea greco-romana, sunt oferite de «AGORA ROMAGNA LATINA» - Canada, Societate pentru Istorie, Cultură şi Latinitate, prin grija domnului Daniel Constantin Manolescu, promotor şi tribun al sus-numitei societăţi.). Preşedintele juriului: Filip George.

Închin acest premiu pentru pomenirea Fecioarei Maria, şi a tuturor Sfinţilor.

24. Premiul al II-lea pentru eseu, la cea de-a VII-a ediţie a Concursului de Creaţie literară “VARA VISURILOR MELE”, Bucureşti, iulie 2008. Preşedintele juriului: Machidon Ion.
Motto: "...luă iar în mînă tidva cea scîrboasă / şi-înfipse dinţii-într-însa, ca ogarul." (v. 77,78) “Infernul” (Dante Alighieri).
Închin acest premiu românilor care au fost, sunt, şi vor veni, şi Regelui lor, Iisus Hristos.

ÎN PREGĂTIRE

1. “Apostolul Strongu’ (Cel Mare)” - “roman epopee”;
2. “Poveşti muritoare” - proză scurtă;
3. “Pacea din umbră” – poezie;

Motto:
„…Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-aceşti frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut…”
Iisus Hristos

"Tânărul lipsit de experiență în războiul duhovnicesc lasă pe fundul fiecărei lui fapte bune să se strecoare slava deşartă şi părerea de sine. Dar soldatul încercat în acest cumplit război, în mijlocul vâltorii luptei contra patimilor aflându-se, nici o nădejde în sine nu-şi pune, ori în faptele lui bune, ci mai vârtos sporeşte rugăciunea cu lacrimi, strigând întru ajutorul lui Dumnezeu. Avva Matoes zicea: "Cu cât omul stă mai aproape de Dumnezeu, cu atât se vede mai păcătos." El mai zicea: "Când eram tânăr, gândeam câteodată că am făcut vreun bine: acum că sunt bătrân, văd că nici măcar un bine nu am lucrat cu adevărat vreodată". Dar oare nu zis-a Însuşi Domnul nostru: " Nimeni nu este bun decât numai Unul Dumnezeu " (Matei 19:17).Deci dacă bun nu este nimeni decât numai Unul Dumnezeu, izvorul a tot binele, atunci cum ar putea fi bună vreo faptă care nu vine chiar de la Dumnezeu? Şi cum ar putea cineva care lucrează vreo faptă bună să şi-o atribuie sieşi, iar nu lui Dumnezeu? Şi dacă aşa stau lucrurile, atunci în ce se va putea lăuda vreodată omul cel muritor? În nimic, decât numai în Domnul şi în bunătatea Lui!"

"Proloagele de la Ohrida" - de Sfântul Nicolae Velimirovici - Vol. I - pag. 530

Dumnezeu nu a făcut oamenii roboți. Oamenii au liber arbitru. Omul este conlucrător cu Dumnezeu pentru împlinirea binelui Dumnezeiesc.

Referințe critice

"Liviu Florin Jianu scrie o poezie subtilă, modernă, între tradiție şi experiment în totul novator ; este un spirit contemplativ, tulburat de nostalgii şi nelinişti, de spaime ale timpului său, uneori chiar anxios, dar precizia expresiei este îngemănată mai întotdeauna cu instinctul inefabilului şi al diafanului, astfel că influențele varii se omogenizează iar figurativul citadin sau exotic şi fabulosul cotidian au "contrapuncte" naturiste şi familiale ce dau, parcă, un aparent aer vechi de plângere biblică: după strămoşi, după neuitatul părinte Marian, după locurile natale descopertate de mistere şi legende, după setea de puritate a adolescenței unită cu oroarea de platitudinea vârstei mature...

Poezia sa are etnicitate, o anume celebrare a elementelor firii în viziune modernă, are "nopți ale risipitului", vădeşte ironii cu detaşare şi stil, "întâlniri în oglindă" ale unui peregrin în timp, are eros şi cântec, puls şi permanență, jocuri cuceritoare de-a râsul şi de-a plânsul, spirit magic uneori, virtuți ale ironiei, dar şi retrageri spre îndărătul cuvintelor, sarcasm ca terapeutică...

Modern prin excelență, personal şi plin de neprevăzut, poetul ni se

pare, totuşi şi înainte de toate, creatorul unei poezii de inefabilă nuanţă intelectuală, dar şi al unei memorialistici poetice semnată - Liviu Florian al Orlei."

Alexandru Firescu, despre volumul de debut, "Musca, păianjenul şi paralelipipedul".

Liviu Jianu: Exerciţii de proză cugetată

Ştefan Vlăduţescu

"Există fapte şi oameni care în particular n-au nimic care să atragă ca inspiraţie epică. Totuşi, un spirit ce lecturează cotidianul cu o privire scrutătoare, sub aparenţa de platitudine şi în cuprinsul banalităţii, găseşte semnificaţii desfătătoare. Acestea sunt coordonatele universului epic al cărţii de proze scurte „Lumea are cele mai bune intenţii!” (Craiova, Editura Contrafort, 2008) de Liviu Jianu.

Autor de volume de poezie şi de informatică, concitadinul nostru Liviu Jianu debutează în ordinea epicului, arătându-se un bun narator. Cartea acoperă un interval tematic tridimensional şi se dezvoltă în trei tonalităţi distincte. Se individualizează mai întâi un stil al reflecţiei ce urcă de la concret la general, fabulos şi umoristic. Este vorba de o meditaţie ce se investeşte într-un registru grav, insinuant liric şi cu o marcată deschidere spre simbol. Se înscriu pe această dimensiune schiţe precum „Buzunarele”, „Gradaţie de merit”, „Educatoarea” şi „Dicţionar de război”. Pecetea acestora este, dincolo de stil, centrarea pe evenimente şi împrejurări de mare semnificanţă existenţială. Faptele se impun împotriva povestirii. Acest lucru ne dă senzaţia că avem de a face cu naraţiuni fără epic, mizând probabilistic pe o bine controlată transparenţă a fisiunii simbolurilor. Între acestea, „Buzunarele” şi „Gradaţie de merit” sunt antologice şi, parcă, de nerepovestit.

Pe o a doua dimensiune întâlnim un stil jurnalistic anticalofil şi plin de vervă, un stil al reţinerii unor vieţi aflate în plină viteză, unul al oralităţii accelerate, al vorbirii naturale atrasă în proză de exigenţele prinderii în literar a ceea ce este domestic şi cotidian. Aici se încadrează schiţe precum „Sfântul Mitică Le Grand”, „Ceaiul rusesc”, „Mătura” sau „Moneda de 10 cenţi”. În această zonă, Liviu Jianu face proba resurselor sale lingvistice şi capacităţii de a fixa idei şi trăiri în armătura unui dialog polifonic. Izbuteşte să configureze biografii şi să înrămeze limbajual portrete. Reuşeşte să concretizeze o elegantă dinamică a naraţiunii, să

scoată în evidenţă autenticitatea reacţiilor comportamentale şi să le păstreze acestora o nuanţă de fidelitate a transcrierii.

Un al treilea stil ce aduce cu el şi un registru specific este acela de autoinvestigare religios-teologică. Pe această zonă se configurează chipuri şi oameni strălucitori aşezaţi în locuri unde se întâmplă lucruri de rezonanţă esenţială. Scena este învăluită în cuvinte evocatoare şi purtătoare de conotaţii de plecăciune şi smerenie. Acum prozatorul dovedeşte o remarcabilă capabilitate de a păstra sfiala adresării şi ispitirea rugăciunii în limitele literaturităţii. Intervenţii narative, precum „Vânduţi pe doi Hristoşi”, „Rugăciune”, „Preotul de familie” sau „O ursitoare a Sfântului Scaun” ilustrează potenţialitatea de a face din smerenie şi modestie o experienţă estetică.

Cele trei stiluri nu se află în competiţie. Ele sunt complementare, instanţa epică reuşind să nu le amestece şi a produce buimăcire. Un stil de exclusivitate se profilează în fiecare povestire. Ele sunt, de asemenea, echivalente valoric şi fac ca volumul să fie pe fiecare zonă tematico-stilistică unitar.

Propensiunea şi înzestrarea prozatorului sunt spre literatura de comportament cu inflexiuni simbolice. Proza prinde agreabil mişcarea sentimentelor, observă bine trăirile complexe şi notează pertinent situaţiile existenţiale. În plus, izbuteşte să ţină în concordanţă desfăşurarea evenimentelor şi „filmarea” lor narativă. Momentele statice sunt investite cu semnificaţii reflexive, precum nişte pauze pentru intervenţia gândirii. Conflictele, intrigile sunt rare, căci mişcarea este supravegheată de sus şi de departe. Prozatorul este un bun constructor de imagini în mişcare. Sigur, curgând pe trei braţe, volumul nu are coerenţă şi coeziune decât la nivelul instanţei narative, dar lectura nu este afectată de fragmentarism. Se observă o lipsă de aperenţă pentru descriere şi discursivitate în favoarea unei plăceri elegante a povestirii ce caută, dincolo de aparenţe, sensuri şi semnificaţii profunde ale existenţei.

Cu lumea interioară a povestirilor sale, Liviu Jianu are delicate şi generoase intenţii bune, iar lumea la rândul ei are cu ea însăşi o înţelegere de nezdruncinat. Am spune că aceasta este proza lumii celor mai bune, confirmate şi realizate intenţii. Vedem în acest volum o probă de teme şi de stiluri. Marele efort de-abia începe pentru a alege să fii ceea ce talentul îţi permite şi a scrie coeziv, unitar şi coerent pe spaţii mari.”

„Scriitor contemporan de-o efervescenţă creatoare reală, ţine în echilibru perfect latura visului în care poemul sau proza se suprapun, se pliază simetric şi cu un soi de liturgic respect, peste latura ştiinţifică, tehnică, - care ar părea la o primă privire că ţine de lumea ,,seacă,, în care trăim, de timpul prin care hălăduim înfrăţiţi de bunăvoie şi irevocabil cu

cipul electronic. Jianu Liviu-Florian demostrează prin ceea ce face că , în pofida unor falşi profeţi, Poezia va rezista, va Exista pentru că ne-a fost dată de Dumnezeu, ca antidot la frică, uitare, prostie, nimicnicie...”

Melania Cuc

Redacţia revistei Agero, Stuttgart